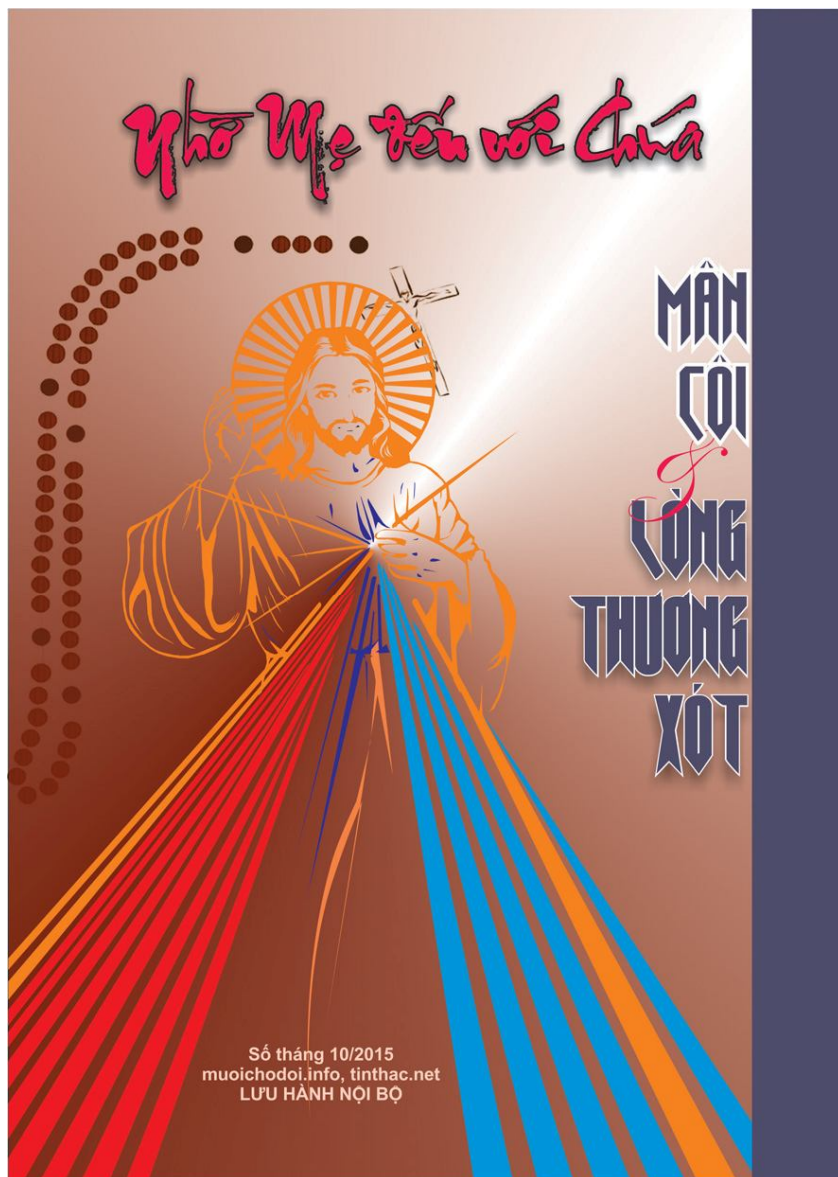

Góc Đời Sống Dân Hiển

CON ĐƯỜNG BỎ NGỎ - CON ĐƯỜNG TÍN THÁC

Lm. Giuse Trần Đình Long
Dòng Thánh Thể

Nếu hội thánh còn là hội thánh của Chúa Kitô, nếu hội thánh còn là thân mình của Đấng cứu chuộc ở trần gian, thì hội thánh phải cho thế gian thấy mình là một Đức Giêsu Kitô nổi dài, một Đức Kitô nhỏ bé khiêm hạ giàu lòng thương xót như trong thư Philiphê 2,1-11. Nếu không, thì hội thánh chỉ còn là một cộng đoàn với những nhà thờ nguy nga, đền đài long lẫy làm hoa mắt thế gian, với những phẩm phục long trọng, những lễ nghi trang hoàng tôn kém, những thứ bậc chồng chất lên nhau. Rốt cuộc tất cả những thứ ấy đã che lấp mất Đức Giêsu Kitô là đầu, là sự sống của hội thánh. Kinh nghiệm đau xót của hội thánh thời trung

cổ đã chứng minh điều ấy. Vậy Đức Giêsu được diễn tả trong thư Philiphê là Đức Giêsu thế nào ? Xin đọc lại lời Chúa : “*Đức Giêsu Kitô, vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự...*” (Pl 2, 5-

11) và Thánh Phaolô đã nhấn mạnh bằng câu này : *“Anh em hãy có nơi anh em tâm tư như đã có trong Đức Giêsu...”*

Hội thánh bất kỳ ở đâu, toàn cầu hay địa phương, bất kỳ là cộng đoàn đông số hay ít ỏi, hay là ngay cả là một cá nhân Kitô hữu, thì tất cả và từng người phải có như nhau Một Tâm Lòng, Một Suy Nghĩ, Một Tình Cảm, Một Tâm Tư như Đức Giêsu Kitô. Và từ trong tâm tư ấy mới xuất phát việc làm, mới hướng dẫn mọi hành động. Như thế mới công chính, mới tinh tuyền, mới duy nhất, mới thánh thiện được.

Vậy tâm tư của Đức Giêsu là tâm tư gì ? Tâm lòng của Đức Giêsu là tâm lòng gì mà hội thánh và mỗi người trong hội thánh phải có ?

Tâm lòng Đức Giêsu là lòng thương xót, là tâm lòng bỏ ngõ để cho Cha của Ngài hoạt động. Đức Giêsu xuống thế gian không phải để

làm một cái gì theo ý mình mà là bỏ ngõ tất cả để chỉ làm theo ý của Cha. Suốt cuộc đời của Chúa Giêsu chỉ có thế. Một tấm lòng như thế, thì người đạo đức ngày nay không thể chấp nhận được, không thể chịu được. Nhưng Đức Giêsu đã chịu được và đã công bố cho cả thế gian biết như vậy : *“Phần Ta, Ta chẳng làm gì cả, Cha bảo sao Ta làm vậy... Lương thực của Ta là làm theo ý Cha Ta. Vì Ta đến, không phải để làm theo ý của Ta, mà làm theo ý Cha, Đáng đã sai Ta”*.

Những người đạo đức hôm nay nôn nóng cộng tác với Thiên Chúa, chỉ muốn làm một cái gì cho sáng danh Chúa, nhưng thực ra là làm sáng danh mình, cho nên sinh hoạt cộng đoàn cứ loạn xạ ngầu lên. Thánh Faustina đã phải thốt lên: "Ôi, đau đớn biết bao cho tâm hồn tôi khi nhìn thấy một tu sĩ mà lại thiếu tinh thần tu trì! Làm sao có thể làm đẹp lòng Thiên Chúa khi người ta phình đại kiêu căng và tự ái

dưới lớp vỏ nỗ lực vì vinh danh Thiên Chúa, trong khi thực sự đang tìm kiếm bảo vệ vinh hoa cho bản thân? Khi nhìn thấy như thế, tôi cảm thấy rất đau đớn. Làm sao một linh hồn như thế có thể được kết hợp mật thiết với Thiên Chúa? Sự kết hợp với Chúa không thể có ở đây." (NK, 1139)

Têrêsa, thánh nữ của tình yêu, của lòng thương xót, cũng chỉ có một tâm tư như Đức Giêsu Kitô. Têrêsa cũng như Faustina nhỏ bé đơn sơ như đứa trẻ hoàn toàn tín thác vào cha của mình, như Chúa Giêsu muốn: "Bởi vì con là con trẻ, con hãy ở mãi bên Trái Tim Cha. Nét đơn sơ của con làm thỏa lòng Cha hơn những khổ chế của con." (NK, 1617)

Cuộc đời của Têrêsa trước mắt những người đạo đức có thể bị lên án là một cuộc đời thụ động, chẳng được tích sự gì cả, cái gì cũng ỷ vào Chúa, để cho Chúa làm. Chính một chị dòng kín ở Lisieux khi được

lệnh viết về tiểu sử của Têrêsa đã : *"Cuộc đời Têrêsa có gì đâu mà viết! Cuộc đời quá bình thường, đến độ tầm thường nữa". Thế nhưng, hội thánh đã tuyên xưng người phụ nữ chẳng làm được tích sự gì ấy nên một người làm nhiều việc lớn lao quá sức tưởng tượng: "Têrêsa, Bồn Mạng Các Xứ Truyền Giáo".*

Têrêsa đã có một tâm tư như đã có nơi Đức Giêsu Kitô. Đức Giêsu đã bỏ ngỏ đời mình cho Cha, nên công việc 3 năm rao giảng của Ngài chẳng có bao nhiêu mà đã cứu cả nhân loại. Têrêsa cũng bỏ ngỏ cho Chúa Giêsu, thì qua tấm lòng rộng không chẳng có đạo đức gì, chẳng có công nghiệp gì, chỉ biết tín thác, Đức Giêsu đã lấp đầy bằng lòng thương xót của Ngài, và làm cho Têrêsa thành quyền năng, kéo bao nhiêu linh hồn về với hội thánh, ngang ngửa với Thánh Phanxicô Xaviê, suốt đời bôn ba vất vả ngược xuôi. Têrêsa không có những hoạt động hiển hách : "Các chị đừng

tưởng phải làm những việc lớn lao mới nên trọn lành được. Chúa Giêsu không cần đến những công trình hiển hách, hay những tư tưởng quảng bác của chúng ta. Nếu Ngài muốn những quan niệm cao siêu, Ngài đã chẳng có các Thiên Thần thông biết trời vượt các bậc kỳ tài trần gian ư ? Vậy Chúa không đến trần gian để tìm kẻ thần thông hay các bậc thiên tài, nhưng để yêu dấu sự đơn sơ chân thành."

Thực ra thái độ "bỏ ngổ" hay "tín thác" của Têrêsa, không phải là thái độ "thụ động" nằm chờ sung rụng. Đó là thái độ tích cực thể hiện niềm tín thác tuyệt đối vào Chúa cùng với nỗ lực hết mình để làm theo ý Chúa. Sau khi đã miệt mài tìm kiếm thánh ý Chúa, nhận ra ý Chúa là phải làm công việc của Chúa, thì phải cố gắng hết sức mà làm công việc ấy, dù khó khăn trở ngại, dù thử thách gian nan, như chính Chúa Giêsu đã vâng ý Cha, làm công việc của Cha đến

thiệt cả mạng sống. Đâu phải nói là "vâng ý Cha" rồi "ngồi chơi xơi nước" để Cha làm gì thì làm, rồi biện luận rằng mình **"chọn Chúa"** chứ không **"chọn công việc của Chúa"**. Chúa nói với thánh Faustina: "Hỡi ái nữ của Cha, Cha không miễn chức cho con khỏi hành động đâu... Con hãy làm những gì trong khả năng của con, nhưng con không bao giờ được thôi cố gắng." (NK, 1374).

Và Thánh Faustina thừa lại: "Lạy Chúa Giêsu của con! Con biết sự cao cả của một người được chứng thực qua các việc làm, chứ không phải bằng những lời nói hoặc cảm nghĩ của họ. Chính những công việc chúng con thực hiện sẽ nói về chúng con. Xin đừng để con mơ mộng, nhưng ban cho con can đảm và sức mạnh để chu toàn thánh ý Chúa... Nếu Chúa muốn để mặc con trong tình trạng bấp bênh cho dù đến cuối đời, nguyện Thánh Danh Chúa được ngợi khen" (NK, 663).

Nếu thực sự **"chọn Chúa"** thì phải làm theo ý Chúa, làm công việc của Chúa, và làm việc của Chúa thì phải chấp nhận gian nan tư bề, ma quỷ quấy phá, con người cản ngăn. Đừng cho rằng khi mình làm việc tông đồ mà **"xuôi chèo mát mái"** thì đó là hợp ý Chúa, còn khi gặp trở ngại khó khăn thì công việc đó không phải là ý Chúa. Càng gặp trở ngại, càng chứng tỏ đó là việc của Chúa, như Faustina đã tự thú: "Ôi lạy Chúa Giêsu của con! Chúa biết con gặp bao nhiêu chống đối trong vấn đề này, bao nhiêu trách mắng con phải chịu đựng, bao nhiêu cười nhạo con phải chấp nhận trong thanh thần... Một mình con, có lẽ con không sao vượt qua nổi việc này, nhưng với Chúa là Tôn Sư của con, con có thể làm được mọi sự. Ôi, một nụ cười mỉa mai gây ra vết thương tê tái biết bao, nhất là khi người ta nói ra về hết lòng thành thực" (NK, 662).

Chúa còn cho Faustina thấy hơn thế nữa: "Vinh quang lòng thương xót của Chúa ngay lúc này đang vang lừng bất chấp nỗ lực của các kẻ thù và của chính Satan, kẻ hết sức căm hận lòng thương xót Thiên Chúa. Công cuộc này sẽ giật khỏi nanh vuốt hắc rất nhiều linh hồn, và đó là lý do khiến thần dữ nhiều khi cũng ra sức cám dỗ những người lành ngăn trở công cuộc. Nhưng tôi đã thấy rõ thánh ý Chúa đang và sẽ được thực hiện đến từng chi tiết cuối cùng. Những nỗ lực điên cuồng của kẻ thù không cản trở nổi chi tiết nhỏ nhất nhất trong những điều Chúa đã tiền định. Có hệ gì nếu có những lần công cuộc dường như hoàn toàn bị tiêu tan; vì chính khi ấy, công cuộc lại càng được củng cố hơn nữa" (NK, 1659)

Chúa xác nhận rõ ràng: "Hỡi tông đồ Lòng Thương Xót của Cha, con hãy công bố cho toàn thể giới về Lòng Thương Xót khôn

dò của Cha. Đừng chán ngại trước những khó khăn con phải đương đầu khi rao truyền tình thương của Cha. Những khó khăn này tuy làm con đau khổ, nhưng hết sức cần thiết cho việc nên thánh của con và là bằng chứng cho thấy công cuộc này là của Cha.” (NK 1142).

Ngày nay có nhiều người không muốn đi vào con đường thơ ấu thiêng liêng của Têrêsa, không muốn tín thác như Faustina, họ cứ muốn phải làm một cái gì đó để **“lưu danh hậu thế”**, và vì hăng say quá cho nên những *“cái tôi”* to lớn ấy dễ va chạm nhau cứ rồi tỉnh rồi mù lên. Ai cũng muốn **“xung hùnh xung bá”**, muốn làm những tượng đài thật to, những **“công trình thế kỷ”** để thu hút mọi người kéo đến chỗ mình, để mưu danh cầu lợi, chứ nào Thiên Chúa có được tôn vinh! Ai cũng muốn để lại **“dấu ấn”** trong thời mình đang coi sóc, cho nên kẻ trước **“xây”**, người sau đến

“đập”, rồi lại **“xây”** cái mới, cái khác hơn, to hơn, cao hơn, rộng rãi hơn, tồn kém hơn, để sau này thiên hạ nhìn vào đó mà tưởng nhớ đến mình. Cứ thế người ta đua nhau mà làm, đâm lên nhau mà làm, rồi có khi vì hăng say làm cho mình quá, tranh dành ảnh hưởng, giành nhau quyền lợi, mà đưa đến cảnh **“huynh đệ tương tàn”**. Đó là mưu mô vô cùng thâm độc của ma quỷ, mà vì đang **“say men chiến thắng”** nên khó ai nhận ra! Họ sợ người thế gian quên mình khi mình về hưu, sợ người ta không còn nhắc đến mình khi mình không còn tại chức nữa. Ấy vậy mà người ta không sợ mình quên Chúa, át mất vinh quang Thiên Chúa, nhất là không cảm nhận được niềm hạnh phúc đích thực như Têrêsa là thấy tên mình **“được ghi trên Trời”** chứ không phải được **“ghi trên bia đá, sô vàng”**!

Bởi vì ai cũng muốn ý của mình là nhất, không ai muốn có nơi mình một tâm

tư như đã có nơi Đức Giêsu Kitô. Nếu chỉ với ý của riêng từng người, sức của con người mà cải tạo được thế giới, cải tạo được giáo hội, và nói thẳng ra, cải tạo được chính bản thân mình, thì Ngôi Hai Thiên Chúa khỏi cần phải xuống thế để chết tủi nhục thập giá. Suốt đời Đức Giêsu chỉ dạy một lời cầu nguyện *“xin cho ý của Cha trên trời được thể hiện khắp mặt đất, khắp cõi lòng”*. Khi lòng tôi không phải là tấm lòng của Đức Giêsu, không phải tâm tư của Đức Giêsu thì dù tôi có đạo đức đến mấy, có hăng say hoạt động tông đồ đến mấy cũng chẳng được ích gì. Cái gọi là đạo đức, là hoạt động tông đồ ấy thực chất chỉ để vinh danh cái tôi của mình hơn là vinh danh Chúa. Tôi giống như những người nói với Chúa: *“Lạy Chúa, Lạy Chúa, nào chúng tôi đã chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ*

đó sao?” Nhưng Đức Giêsu đã thẳng thắn nói với họ rằng: *“Ta không hề biết các ngươi, xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác!”* (Mt 7,21-23). Đức Giêsu khẳng định: *“Chỉ những ai thi hành ý muốn của Cha Thầy mới được vào Nước Trời mà thôi.”*

Hội thánh Đức Giêsu không phải là Hội của những người **“đạo đức thông thái”**, **“giàu sang phú quý”**, **“nhà cao cửa rộng”** họp nhau lại để Danh Chúa nhờ những người đó mà được hiển vinh. Hội thánh Đức Kitô gồm những người tội lỗi, cần lòng thương xót của Chúa, được Chúa xót thương, và sẵn sàng để cho Chúa xót thương cứu vớt.

"Đức Thánh Cha Phanxicô nhắc chúng ta nhớ rằng *“sứ điệp mạnh mẽ nhất của Thiên Chúa là lòng thương xót”*. Điều ấy có nghĩa là chào đón người lạ với sự đồng cảm và con tim rộng mở, từ những người tị nạn phải rời bỏ quê hương vì

chiến tranh tàn phá, đến những người nhập cư phải rời bỏ nhà cửa để đi tìm cuộc sống tốt hơn. Điều ấy có nghĩa là diễn tả sự cảm thông và tình yêu với những người chịu thiệt thòi và bị gạt ra bên lề, với những người chịu đau khổ, với những người đang tìm sự cứu độ." (Phát biểu của Tổng Thống Mỹ Obama trước ĐTC Phanxicô, tại Tòa Bạch Ốc, ngày 23.9.2015)

Hội thánh của Đức Giêsu không khuyên bảo ai, không dạy dỗ ai, mà chỉ đi loan báo và làm chứng về một Đức Giêsu giàu lòng thương xót, vì xót thương nhân loại mà chịu chết trên thập giá và phục sinh. Ai chịu lấy Đức Giêsu Kitô thì được cứu. Chịu lấy Đức Giêsu là phải bỏ ngổ đời mình để Đức Giêsu đổi lòng dạ của mình thành tâm tư của Ngài. Khi ấy sẽ có mọi sự tốt lành, sẽ xót thương nhau, yêu thương nhau không thể tưởng tượng được. Nếu không bỏ ngổ đời mình như Têrêsa,

như Faustina cho Thiên Chúa tái tạo cái tâm tư, cái lòng của mỗi người, thì dù có sống với nhau một ngàn năm, một vạn năm, chúng ta cũng vẫn chỉ là những hòn đá rắn chắc cô đơn nằm cạnh nhau mà không thể nên một với nhau được, có đụng vào nhau thì chỉ toé lửa mà thôi.

"Thánh ý của Thiên Chúa dành cho chúng ta là hãy luôn có lòng thương xót và đừng lên án bất cứ ai. Thiên Chúa có một trái tim nhân lành vì Ngài luôn thương xót. Ngài thấu hiểu những khổ đau của con người, những thách thức chúng ta phải đối mặt, và những tội lỗi của chúng ta. Là một người Samaritanô nhân lành có thể là một thách đố với nhiều người, nhưng đó là cách tốt nhất để bắt chước Chúa Giêsu và bước

theo con đường của Ngài. Hành vi một người Samaritano nhân hậu đang thực hiện chính là bắt chước lòng thương xót của Thiên Chúa khi người ấy tỏ lòng

thương xót với những người cần đến." (Đức Thánh Cha Phanxicô)

"Quá khứ của con, Lạy Chúa, con phó thác cho lòng Thương xót của Chúa; hiện tại của con, cho Tình yêu Chúa; và tương lai của con, cho sự Quan Phòng của Chúa." (Thánh Faustina)

"Con hãy nói cho các linh hồn dừng đọng trong tâm hồn họ những vật cản cho Lòng Thương Xót của Cha đang rất muốn hoạt động trong họ. Lòng Thương Xót của Cha hoạt động trong tất cả những tâm hồn mở cửa cho Cha. Cả các tội nhân lẫn người công chính đều cần đến Lòng Thương Xót của Cha. Ôn hồi cải cũng như ơn bền đỗ đều là những hồng ân do Lòng Thương Xót của Cha." (NK, 1577)

"Chỉ cần một chỗ dưới chân Chúa sẽ làm cho

linh hồn khốn khổ của tôi được bổ dưỡng và dứt khỏi nhiều điều lo lắng. Xin cho tôi niềm an ủi được luôn là một tu sĩ bình thường với sự cô tịch nào đó... Tôi thấy cái chết kề bên... Tôi chợt hiểu ra rằng chúng ta chỉ có một nơi trú ẩn, đó là lòng thương xót vô cùng và lòng nhân hậu của Chúa chúng ta." (Thánh Eymard, tổ phụ Dòng Thánh Thể)

Lạy Cha, ngợi khen Cha đã ban cho chúng con một tấm lòng, để những lúc thất vọng chán nản, chúng con có chỗ tin thác nương nhờ. Tấm lòng ấy là Trái Tim Đức Giêsu, Đấng giàu lòng thương xót. Xin cho chúng con được mạnh dạn tin thác mà bỏ ngỏ để Cha làm những điều kỳ diệu trong con người yếu hèn tội lỗi của chúng con.

Hạt Giống Lòng Thương Xót

Giáo Xứ Hải Lập Với Những Chiếc Đài

GP Thanh Hóa, ngày 18 tháng 9 năm 2015

Xin trân trọng cảm ơn nhóm Thiện nguyện Tín Thác đã quan tâm giúp đỡ bà con giáo dân tôi phụ trách bằng cách giúp đỡ máy nghe các bài giảng và các tài liệu phổ biến Lòng Chúa Thương Xót, để nhiều người nghèo có điều kiện tiếp xúc, tra dồi, và học hỏi về đời sống thiêng liêng.

Giáo xứ Hải Lập là vùng dân nghèo làm nghề chài lưới. Nhiều gia đình nghèo không có đầu đĩa cho nên có cái máy nghe thế thì thật là quý hóa. Nhiều người phải thường xuyên đi ra khơi đánh cá, nhiều khi vài tháng, thậm chí cả năm mới về thăm nhà một lần, cho nên họ đã nghèo phần xác rồi lại nghèo về đời sống đức tin là điều dễ hiểu.

Cách đây khoảng 2 tháng tôi có nhận được một số máy nghe giảng và một số tài liệu Lòng Chúa Thương Xót qua chị Linh và anh Quảng ở Bảo Lộc. Trao máy nghe cho họ, tôi không nghĩ là họ thích nghe các bài giảng đó, mà cũng không dám mong là họ sẽ thay đổi tích cực. Cho đến khi có những người đến trao đổi những vấn đề đời sống đức tin của họ do chịu ảnh hưởng của việc nghe các bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha Giuse Trần Đình Long, tôi

mới nhận ra sự hữu ích của những máy nghe này. Họ nghe đi nghe lại, có người đi đâu thì mang theo nghe ở đó, đêm nằm ngủ cũng bật máy nghe. Người lớn tuổi nghe, rồi giới trẻ cũng thích nghe... và rồi tự giác đến nhà thờ!

Máy, sách và các đĩa ghi bài giảng cũng như ảnh và Tràng hạt mân côi cũng đã được trao hết rồi. Nếu có thể được, mong nhóm thiện nguyện Tín Thác tiếp tục tạo điều kiện giúp đỡ chúng tôi hiện nay đang rất cần máy nghe, vì có nhiều tàu thuyền chưa có máy nghe. Nhiều người trong và ngoài giáo xứ hỏi xin máy, có cả người bên lương nữa... Ước tính số người còn cần đến máy này còn nhiều, trước hết xin nhóm thiện nguyện Tín Thác hỗ trợ khoảng 60 cái nữa.

Mong nhóm Thiện nguyện Tín Thác cố gắng giúp đỡ chúng tôi nhé. Chắc rằng Chúa sẽ không bao giờ quên điều Người đã hứa cho những người con hằng thực thi Lời của Người dạy.

Câu chúc cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác luôn tràn đầy hồng ân của Lòng Thương Xót Chúa để ra đi loan báo Tin Mừng của Chúa.

Kính thư

Lm.Giuse Trần Văn Niên

<jostranvannien@yahoo.com.vn>

Người Mê Cờ Bạc Với Chiếc Đai

Trên thế gian này, không có người cha nào mà không thương con, nhưng khi con hư hay làm điều sai quấy thì người cha phải đánh phạt sửa dạy. Vậy mà có một Người Cha không bao giờ la mắng hay đánh đàn con của mình, dù

nó lỗi lầm gì đi nữa, người Cha đó vẫn thương yêu. Khi nó biết cúi đầu nhận lỗi, Người Cha đó sẵn sàng tha thứ. Người Cha ấy là Đấng đầy quyền năng và giàu lòng thương xót.

Nơi con ở có một bác tên là Nguyễn Văn Hiên, 52 tuổi, ở Thôn 2, Xã Lộc Bảo, Huyện Bảo Lâm, Tỉnh Lâm Đồng. Từ lúc còn là thanh niên, tới lúc lấy vợ rồi sinh con, ông ta chỉ biết có cờ bạc mà thôi, dường như cờ bạc đã thấm vào máu của ông. Ông không bao giờ đi lễ. Ông nói đạo của ông là một nải chuối với 3 cây nhang, mặc dù con nhà đạo gốc. Ông nói không có gì lay chuyển được ông hết, có chết Chúa cũng không cứu được ông.

Chúa thấy con cái mình như vậy thì buồn lắm, Ngài đã sai người mang đến cho ông ta 1 chiếc đài nhỏ trong đó có 500 bài giảng Lòng Thương Xót Chúa. Lúc đầu ông ta không nghe. Nhưng khi vợ mở lên nghe ngày này sang tháng nọ, lời giảng của người linh mục dần đi vào máu của ông ta và đã thay đổi trái tim chai đá của ông thành trái tim thịt mềm. Một con bạc đến nỗi phải bán cả nhà đi để trả nợ, phải làm nhà tranh để ở. Một con người tưởng chừng như đã hết thuốc chữa. Đã có lúc vợ con ông nghĩ rằng đánh cho ông ta què chân để không còn chân để đi đánh bài nữa, vì không có cách nào giữ chân ông lại được... Thế mà giờ đây ông đã thành một người khác, như vừa chết đi sống lại. Ông bỏ cờ bạc, rượu chè từ khi nghe cha giảng trên chiếc đài với 500 bài giảng lòng thương xót. Ông ngồi khóc và đấm ngực "lỗi tại tôi. Lỗi tại tôi. Lỗi tại tôi"! Gần hết một đời người, ông đã biết là mình đi sai đường lối của Chúa.

Chúa nhật 1/08/2015 và 8/08/2015, là ngày đáng nhớ nhất trong đời ông, suốt 20 năm bỏ Chúa, ông đi lễ. Người Cha nhân từ giàu lòng xót thương đó vẫn luôn luôn chờ mong con của mình quay về để ban ơn tha thứ, mặc dù bao

năm qua đã phạm tội, mà không bao giờ Người Cha trách phạt. Lòng thương xót vinh thắng phép công bằng.

Thật là không có gì mà Thiên Chúa không làm được, phải không cha?

Xóm Đá Gà Bà Lá 2 Với Chiếc Đai

Cách xa thành phố Đà Lạt, đi vào một xóm nhỏ, người ta gọi đó là "xóm đá gà". Ở đó suốt ngày chỉ có tiếng hò reo của dân mê đá gà và tiếng kêu của những con gà đá từ khắp nơi mang về giá đến mấy triệu một con. Ở đây, lâu lắm rồi chỉ thấy đàn ông tay ôm gà, tay ôm giỏ đi đá gà, còn phụ nữ thì chỉ biết thở dài khóc thầm vì mấy ông chồng mê đá gà thôi. Đàn ông ở đây chẳng chịu làm ăn gì, 10 người thì 10 người đi đá gà rồi, cho dù một người không biết gì về gà, khi đến đây sống rồi cũng bị nhiễm mà thôi.

Ngay từ sáng sớm đã thấy hàng chục chiếc xe gọi nhau đi đá gà. Chúa Nhật ở nhà nguyện chỉ có toàn phụ nữ và trẻ con đi lễ, với mấy ông già mà thôi, đừng mong có người đàn ông nào. Ngôi nhà nguyện nhỏ bé chỉ có tiếng khóc than của những người phụ nữ xin cho chồng con họ đừng đi đá gà nữa. Họ rên rỉ kêu xin Chúa ghé mắt nhìn xuống đoàn con cái lầm than.

Có một gia đình nhỏ, chị tên An, có ba đứa con. Chồng chị rất mê đá gà. Sáng sớm dậy anh chỉ lo chăm chút con gà rồi xách đi đá đến tối mới về. thua hết tiền, anh về nhà lấy tiền để dành mua sách vở cho con ra để đá độ, cuối cùng không có tiền mua sách vở cho con đi học. Những người đàn bà này đau khổ quá, ngày nào cũng khóc, ngày nào cũng xin một đáng mà họ tin rằng cứ cầu xin "mưa dầm thấm lâu". Chúa có thay đổi những người đàn ông đó không

? Những người đàn ông mà “vợ con không có cũng được, nhưng gà thì không thể bỏ được”!

Một hôm, có người cho con một chiếc đài trong đó có 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Con nghe thấy hay quá, và con đã đem tặng cho gia đình là trùm cá độ ở vùng đó. Mới đầu ông chồng không nghe, bà vợ cũng không nghe, nên bỏ máy đó. Rồi một ngày kia, cô con gái thấy cái máy lạ, tò mò mở lên nghe, mặc dù cô bé đó không biết đó là gì. Họ nghe được một ngày thì hết pin. Bà vợ đi sạc pin rồi nghe tiếp. Ông chồng buồn buồn cũng đến nghe. Lại một điều là ở đây họ nghe vào ban ngày, và mở máy rất to, cho nên những người đến đá gà cá độ cũng phải nghe luôn.

Cứ thế ngày nào họ đến coi đá gà hay cá độ gì thì cũng phải nghe cha Long giảng về Lòng Chúa Thương Xót, vì ngày nào bà vợ cũng mở để nghe. Những người tới đá gà cũng nghe luôn, rồi Lòng Thương Xót Chúa lan tỏa, đánh động đến những con người đó. Chúa không để những người phụ nữ kia phải kêu xin mãi nữa mà Chúa đã ra tay cứu giúp. Những người mê đá gà đã được Chúa biến đổi cách lạ lùng.

Hằng ngày, những người đàn ông thay vì đi đá gà thì họ đi làm, và buổi tối họ đến chính nơi đã làm cho họ tan cửa nát nhà để cùng nhau nghe về bài giảng về Lòng Thương Xót Chúa. Bài giảng của cha có sức hút ghê gớm lắm. Ngày trước họ mê đá gà bao nhiêu, thì bây giờ họ mê cha giảng bấy nhiêu. Ngày nào không được nghe cha giảng thì họ buồn buồn như thiếu một thứ gì đó. Rõ ràng đến giây phút cuối cùng Chúa đã ra tay, và Chúa không bỏ sót một ai. Con có xin thêm cho những người ở xa một số chiếc đài để họ nghe và để họ không phải đi xa. Từ đó cuộc sống của những gia đình nhỏ lúc nào cũng có tiếng cười, và đặc biệt

là lúc nào cũng văng vẳng lời rao giảng Lòng Chúa Thương Xót. Tạ ơn Chúa!

*Con Têrêsa Phạm Thị Tuyết Nhung
Thôn 7, Xã Lộc Quảng, H. Bảo Lâm, T. Lâm Đồng.*

Đại Gia Với Chiếc Đai

Những ngày mẹ tôi lâm cơn bệnh nặng làm tôi lo lắng. Tình cờ có một gia đình đại gia tầm cỡ nhất nhì Đà Lạt xuống thăm mẹ tôi, vô tình họ nghe được những bài giảng và chứng nhân Lòng Thương Xót Chúa qua chiếc máy nhỏ xíu. Họ rất ngạc nhiên vì từ xưa đến nay họ chỉ nghe nói đến lòng thương xót chứ chưa biết rõ về Lòng Thương Xót Chúa. Vậy là mấy chị em họ xin một ít đĩa CD bài giảng Lòng Thương Xót, rồi ảnh Lòng Thương Xót và tràng hạt để đem về Đà Lạt tặng cho bạn bè, người thân và hàng xóm.

Một tuần sau họ lại gọi điện và xin thêm. Họ nói thích lắm. Từ đó họ biết lần hạt, cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót. Mỗi lần hết, họ lại gọi điện xin gửi lên. Mặc dù quá bận rộn trong việc kinh doanh, nhưng những lúc rảnh hay lúc có thể họ đều cầu nguyện và truyền bá lòng thương xót qua đĩa và sách tâm thư để thêm nhiều người được biết LTX Chúa. Trong thời gian chuẩn bị đi du lịch ở Mỹ, họ xin thêm sách Tâm Thư Lòng Nhân Hậu, thẻ nhớ ghi 500 bài giảng LTXC đem qua Mỹ cho con cháu nghe, để bà con bên ấy biết đến Lòng Chúa Thương Xót.

*Con
Kim Quy- Đà Lạt*

Người Ngoại Giáo Với Chiếc Đài

Mẹ tôi giờ nào cũng áp ụ cái máy nghe 500 bài giảng và chứng nhân lòng thương xót Chúa vì đó là món ăn tinh thần của bà lúc cô đơn tuổi già.

Có một chị kia thỉnh thoảng vào thăm bà dù ở cách xa trên 10 cây số. Chị là người ngoại giáo, nhưng tình cờ chị lại muốn có cái máy nghe bài giảng ấy và được như ý.

Chồng của chị ngoài 50 tuổi. Anh ấy còn khỏe, và kể cho tôi nghe hầu như không sót một chi tiết nào trong 300 bài giảng. Hai vợ chồng anh chị ấy còn xin thêm một ít đĩa CD để đem đi tặng lại cho những người công giáo gần nhà quen biết thuộc giáo xứ Gioan, Lộc Phát, Bảo Lộc. Có mấy người công giáo muốn đến nhà anh để mượn máy nghe, anh dứt khoát không cho và chỉ tặng lại đĩa và CD mà thôi. Anh chị xem cái máy ấy như "bảo bối" vậy, ngồi nói chuyện mà anh như thuộc lòng các bài giảng. Sau khi nghe cha giảng xong, anh hứa sẽ không uống rượu nữa, vì anh ta là con sâu nghiện rượu, mỗi khi say xỉn cả vợ con đều khổ với anh. Đúng thật, cả nửa tháng nay anh giữ đúng lời hứa. Cầu xin lòng thương xót Chúa luôn che chở và hoán cải người con ấy.

*Toma Nguyễn Thành Cao
Giáo xứ Thiện Lộc - Bảo Lộc*

Chuyên mục : Mỗi Tháng Một Chuyên

GÁNH BÚN ĐÊM & LÒNG THƯƠNG XÓT

0 giờ sáng.

Đường 2-4 giáp công viên cùng tên của thành phố Nha Trang đỏ quạch ánh đèn, vắng hắt hiu. Lâu lâu rú lên tiếng nẹt pô của một vài anh hùng các ké sau cỡ thuốc phê cuối ngày tỏ ra anh hùng xa lộ... với chính mình. Sự ấy chẳng ảnh hưởng tới người đàn bà với gánh bún cá đêm ngay đầu con hẻm 78. Chị thiu thiu ngủ dưới vành nón lá. Hẳn là chị mệt lắm.

Chị ấy mệt thật, bởi phải thức đêm này qua đêm khác trường kỳ, thì kiếm một chút ngủ lén giữa đêm khuya cũng là cách lấy lại sức khỏe bản thân dường như muốn kiệt quệ cùng... gánh bún cá.

Chị Hương là dân trong con hẻm gác 78 này. Một nách ba con thơ, muốn nuôi chúng ngoan ngoãn, không bị nuốt chửng bởi cái công viên 2-4 sầm uất rộn ràng mà đầy nguy cơ kia, người mẹ nghèo phải nghĩ ra cách bán bún cá đêm.

Đường phố 2-4 trắng lẹ mắc mỗ, ban ngày không có chỗ cho người buôn thúng bán bưng. Chị thương lượng với chủ một cửa hàng điện tử, thuê lại cái vỉa hè lúc đêm về, cam kết rất rõ ràng: khi chủ đóng cửa ra về chị mới được dọn gánh bún ra, và khi sáng lên, chị và gánh bún phải biến mất như chưa hề hiện hữu. Mọi cái phải trở về trạng thái sạch sẽ gọn gàng, ánh sáng vỉa hè ban ngày tuyệt đối không dành cho chị bún gánh.

Và thế là chị Hương thành chủ lãnh địa một đoạn vỉa hè ngăn vào ban đêm, bám ánh đèn, bám vào những bước chân ban đêm lê gót trên vỉa hè giáp công viên 2-4 Nha Trang, với đủ mọi cung bậc hi vọng ái ố đời, kiếm bạc cắc nuôi con, và để chắt chiu cho du khách đêm nay ghé Nha Trang một câu chuyện cuộc đời thật đẹp.

Từ Sài Gòn đến Nha Trang muốn "thăm dân cho biết sự tình", thiện nguyện Tín Thác xuống đường lần trong "phố đêm đèn mờ giăng giăng mầu trắng như vì sao gôi đầu ngủ say" cùng với một thành viên nhóm cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót tại Nha Trang. Bốn năm trước, anh từng gặp cha Lăng Tử và các thiện nguyện viên ở Cam Ranh, lòng anh hằng khắc sâu những lời giảng về linh đạo Lòng Chúa Xót Thương. Bây giờ anh vẫn sống những lời giảng đó, chuyên cần cầu nguyện và thực hành lòng thương xót, tham gia các sinh hoạt vì đồng bào nghèo. Anh tình nguyện đưa thiện nguyện viên Tín Thác từ Sài Gòn xuống phố trong đêm vắng.

Và những nhân duyên kết nối từ ý Chúa cho chúng tôi gặp nhau đêm nay, trong cái lạnh se sắt, ánh đèn đêm vàng vọt, và những gương mặt người trong đêm Nha Trang, rất ấn tượng.

Nhìn theo hai cô gái trẻ, áo cũn cỡn, quần cụt bó sát người, rời quán sau tiếng líu ríu "chào má" thiệt dễ thương, chị Hương thở dài: "Cũng tội, chắc đêm nay lại ế "khách" rồi, thân đàn bà, đến là khó!..."

Câu chuyện hướng về thân phận các em sống quanh công viên, và chúng tôi gặp nhau ở nỗi lo lắng cho các nữ sinh viên trẻ...

- Ở đây có đến mấy cái trường đại học, dân các tỉnh đổ về, sinh viên miền Trung về học ở đây là đông nhất - chị Hương cho hay.

- Xanh xanh đỏ đỏ vậy thôi, chứ cũng phận người, đề mà "thành nhân", làm người tử tế, sao mà khó thế!

Đôi mắt chị Hương chợt buồn, và buột miệng kể cho chúng tôi nghe câu chuyện về một cô bé...

- Khổ lắm cô chú ạ! Tôi ngồi bán đêm ở đây thấy đủ mọi sự trên đời, nhiều khi chứng kiến những sự việc mà đau thắt cả ruột.

.... Đêm ấy chị bán bún thấy một cuộc ẩu đả. Một đứa con trai to khỏe mà đấm đá, tổng một cô gái trông có vẻ con nhà lành ra công viên. Thương lắm mà chẳng dám can. Chị Hương co dúm mình theo tiếng xịt bộp của trận đòn. Đợi thằng con trai bỏ đi, chị mới dám lò dò ngoắc đứa con gái đang rầm rút khóc lại gần gánh bún.

- À, nó là sinh viên đấy, đâu phải gái làng chơi. Cuộc sống sinh viên nghèo khiến nó phải rời ký túc xá góp củi lửa với thằng này. Giờ thằng này quen con khác, mới đuổi nó ra đường như thế.

Thì cũng có chút lòng xót thương của người mẹ, chị cho con nhỏ mượn cái khăn, rửa cái mặt sưng vù, múc cho tô bún ăn ấm lòng, và đôi lời khuyên nhủ, quay lại trường, lo mà học...

Nhưng sự đời vốn không là đường thẳng, con bé lại nhủi đầu vào thằng kia. Và một lần nữa, chị thấy con nhỏ lại rũ rượi ra công viên lúc đêm âm u. Biển ngoài kia gào thét, và ánh đèn đường vàng vọt như nuốt chửng cái bóng liêu xiêu của con bé.

Không ổn rồi, có cái gì thúc bách chị bán bún gánh vỉa hè phải đứng lên thôi. Nó cũng nhỏ nheo như con mình... Đêm tối của cái công viên phù hoa này mà nuốt thì có trời cứu! Có ra khỏi đêm thì cũng tàn đời... "Nó như con mình ấy mà!" Chị bán bún gánh thổn thức.

Và người phụ nữ chẳng học nhiều, chẳng mấy khi được nghe giảng thuyết, chỉ với mong manh một lòng xót thương bản năng, đã quyết định vùng chạy theo cái bóng nhỏ liêu xiêu trong công viên đêm, quyết định giữ nó đứng lại.

- Tội nghiệp. Không phải nó hư đâu, nhà nó nghèo, tấp vào thằng kia, nghĩ là cũng có cái chỗ tựa mà ăn học... Nó học làm giáo viên, cũng đã nửa chặng đường. Mẹ nó ở quê nếu thấy nó ra nông nổi này, chắc bả buồn chết mất!

Một lòng thương xót rất thực tế, không lý thuyết trừu tượng xa vời, không lý luận so đo tính toán thiệt hơn, không cơ cấu cứng nhắc đi đến vô tâm vô cảm. Lòng thương xót đưa trẻ như con mình, lòng thương xót bà mẹ quê mùa nào đó đang tin vào tương lai đứa con, khiến người đàn bà nghèo gánh bún đêm đưa ra một quyết định nhẹ bông, nhẹ nơi tấm lòng nhưng gánh nặng sẽ trên vai: "Thôi con đừng khóc nữa! Đứng dậy phụ cô dọn hàng, rồi về nhà cô ở. Nhà cô nghèo lắm. Có cơm ăn cơm, có cháo ăn cháo, miễn sao con học cho xong để mẹ con an lòng!"

Như chết đuối giữa biển khơi, vớ được cọng rêu cũng níu lấy cho thật chặt, con bé lú lú theo chân chị về nhà.

... Cả con hẻm nhỏ không ai đồng ý. Những bạn hàng nghèo trong xóm bảo chị điên. Một bầy con, chỗ bán không yên, phải dầm dúi bán đêm, đưa con lớn phải rẽ ngang đi làm phụ kiếm cơm, vậy mà lại nuôi con thiên hạ học đại học, mà chả cần biết nó là ai, nó từ đâu đến! Vớ vẩn thật! Khùng khùng thật. Mà thật, thực hành lòng thương xót đôi khi cũng phải vớ vẩn như vậy, khùng khùng mát mát như vậy, chẳng giống ai cả! Lội ngược giòng, không sống theo lối thế gian, không suy nghĩ theo kiểu thế gian, thì chắc chắn là gặp chống đối, nghi ngờ, loại trừ thôi! Nếu cứ tính

toán lợi hại, thiệt hơn. Nếu cứ sợ bị nạn, sợ mất chức, mất mũ, mất chỗ. Nếu cứ lo thủ thân, lo hưởng thụ, lo cho an toàn bản thân... thì làm sao gọi là tín thác? Làm sao rao giảng lòng Chúa Thương Xót?

Ngay cả thiện nguyện viên chúng tôi cũng tự cho mình một chút... bất bình của người thế gian, ngắt ngang câu chuyện với lời góp ý rất đời, chẳng có tí xót thương nào: "Chị à, cho nó ăn, cho nó ở chùa, cho nó học hành trong khi mình và cả con mình phải lặn ra mà làm, sự ấy phi lý quá chẳng? Phải bắt con bé thức đêm mà phụ chị bán chó!"

Chị Hương nhìn xa xăm ra công viên, nơi có những bóng cây đen ngòm như nuốt chửng những phận người mong manh, thở ra nhẹ nhẹ: "Đừng có nghĩ nạnh hẹ thế chứ! Con mình lao động quen từ bé rồi, mà lao động ở đây còn dễ hơn ở mấy miệt quê. Con người ta, nơi xứ xa đó chắc khó làm khó ăn lắm mới có mà cho đi học để thoát cảnh nghèo. Nay nó gặp cái hạn, giúp nó mà bắt nó dở dang học hành, làm phụ với mình thì còn chi mà nói?"

Thở nhẹ ra vì cái lý sự rất nhân văn, đầy lòng xót thương của chị, còn ngạc nhiên hơn khi chị thổ thển bảo: "Con mình lao động mệt chân mệt tay mà về còn ngủ lặn ngủ lóc, nó đi học làm cô giáo, hắt mệt cái đầu. Mệt cái đầu còn cực hơn mệt tay chân, để nó ngủ, mai nó còn đăng lên lớp!"

Chỉ với lý sự đơn giản như vậy, chẳng suy luận thần học triết học cao sâu, người đàn bà bán bún gánh lẽ đường ban đêm đã nuôi con người dung gần một năm học. Thêm một miếng ăn là thêm một lao nhọc. Sau khi sống cùng nhau, chị mới biết cô sinh viên kia quê ở tận Đắk Nông, gia cảnh khó nghèo. Bà mẹ dù thương con nhưng đau bệnh liên

miên, cả năm bòn vét cũng chỉ gửi cho con được vài trăm ngàn. Bà vẫn tin tưởng con bà đi học, đi dạy kèm nuôi thân. Cho đến giờ này, bà ấy không hay con gái bà đã được cuu mang để tiếp tục tới giảng đường bởi một chị bán bún gánh vỉa hè, nghèo vật chất mà giàu lòng nhân.

Câu chuyện rẽ sang vụ vợ chuyện đời chuyện người. Lao xao trời sắp sáng, con hẻm 78 cũng loẹt quẹt tiếng bước chân của những người lao động buôn gánh bán bưng. Chị Hương chuẩn bị thu xếp gánh hàng, thì cũng là lúc hai cô gái ra phụ mẹ, một cô con ruột và một cô sinh viên con người dung.

Lúc này thiện nguyện viên Tín Thác mới khai thật sự mạng của mình, là con cái của cộng đoàn Lòng Chúa Xót Thương, mang tâm huyết của người linh mục lãng tử muốn âm thầm đồng lao cộng khổ, sốt chia nhọc nhằn với anh em mình, để loan truyền Lòng Chúa Thương Xót. Chúng tôi cũng động viên em sinh viên cố gắng học hành, trước lo cho bản thân sau là không phụ tấm lòng của người mẹ lẽ đường. Người mẹ đã sốt chia sức khỏe, cái nghèo khó, cái lao nhọc cuu mang em. Tất cả cùng lặng đi, rung rung khi bên vỉa hè đêm dăng lờn kinh dăng Đức Mẹ. Người linh mục, qua tay thiện nguyện Tín Thác, xin được tiếp sức với chị bán gánh bún đêm phần vốn đã bị vui hụt do chị mở lòng cuu mang thêm một số phận.

Chị đề nghị không nêu danh tính cô sinh viên, em còn học, còn trở về quê hương làm một giáo viên, nỗi đau, sự đại dột tuổi trẻ xin để lại sau lưng. Chỉ biết giờ đây em đã có thể bình yên tới giảng đường, bình yên sống nương nhờ trong ô nhà nhỏ của chị bán bún gánh trên hè phố.

Một người anh em trong nhóm cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót ở Nha Trang, đồng thời là thành viên ban quản lý ký túc xá đại học Nha Trang, đã thay mặt linh mục lành tử và thiện nguyện Tín Thác gửi chút vốn để chị tiếp tục mưu sinh và làm việc nghĩa.

Cảm tạ Thiên Chúa cho cuộc gặp gỡ đêm nay bên lễ công viên, với những câu

chuyện cuộc đời để cùng sẻ chia, gia tăng niềm tin, tình yêu, lòng xót thương và bao dung luôn là rất cần, rất quý giá.

Cảm ơn những gặp gỡ giữa đời để cùng cảm nhận quyền năng và Lòng Chúa Thương Xót luôn hiện diện sống động quanh ta, nơi mỗi con người rất cụ thể, rất đơn sơ, mộc mạc, chân chất, chỉ cần dám ra đi, dám dấn thân là sẽ gặp gỡ những màu nhiệm.

Lắng nghe lời nhắn nhủ của ĐTC Phanxicô trong bài giảng lễ khai mạc Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới sáng Chúa Nhật 4-10-2015 tại đền thờ Thánh Phêrô:

"Giáo Hội được kêu gọi để thi hành sứ vụ của mình trong yêu thương, chứ không phải bằng việc chỉ tay lên án kẻ khác, trái lại - trung thành với bản chất làm mẹ của mình - Giáo Hội ý thức được nhiệm vụ của mình trong việc tìm kiếm và chăm sóc cho các đôi phối ngẫu bị thương đau bằng dầu thơm chấp nhận và xót thương; trong việc trở thành một **"bệnh viện lưu động"** mở rộng cửa cho bất cứ ai tìm đến gõ cửa xin cứu giúp và hỗ trợ; thậm chí còn hơn

thế nữa, trong việc vươn đến với người khác bằng tình yêu thương chân thật, bằng việc bước đi với những người đồng loại của chúng ta đang chịu khổ đau, để ôm lấy họ và đưa họ đến suối mạch của ơn cứu độ...

"Tôi nhớ có lần Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nói: *"Bao giờ cũng phải lên án và chống lại những gì là lầm lỗi và sự dữ; thế nhưng cần phải thông cảm và yêu thương con người sa ngã và con người lầm lỗi... chúng ta cần phải yêu thương thời đại của chúng ta và giúp đáp con người của thời đại chúng ta"* (John Paul II, Address to the Members of Italian Catholic Action, 30 December 1978). Giáo Hội cần phải tìm kiếm những con người ấy, đón nhận và hỗ trợ họ, vì ***một Giáo Hội đóng cửa là một Giáo Hội phản bội lại chính mình cũng như sứ vụ của mình, và thay vì cần phải là một cây cầu thì lại là một thứ rào cản...***

"Chúa Thánh Linh nói qua ngôn ngữ của tất cả những người để cho Thiên Chúa hướng dẫn, Đáng luôn gây ngạc nhiên, vị Thiên Chúa tỏ mình ra cho những người bé mọn những điều mà Ngài giấu kín đối với những kẻ khôn ngoan và trí thức; vị Thiên Chúa đã lập nên luật lệ và ngày thứ bảy vì con người chứ không ngược lại; Người bỏ 99 con chiên để tìm con chiên lạc; Người luôn luôn lớn hơn những tiêu chuẩn luận lý và những tính toán của chúng ta..."

Người đàn bà nghèo gánh bún đêm có lòng thương xót đã sống như thế! Còn tôi? Còn bạn? Là cây cầu hay là rào cản con người đến với Lòng Chúa Xót Thương?

Thiện Nguyễn Tín Thác
Nha Trang
Tháng Mười 2015

Công tác Mùa Trung thu 2015 –
Nhóm Thiện nguyện Tín Thác

NHỮNG MẢNH TRĂNG & Lòng Thương Xót

Một buổi sáng. Có tiếng reo vui của những người thiện nguyện gọi nhau đi làm việc thiện. Chuyến xe mang dòng máu Tín Thác chuyên chở Lòng Thương Xót sôi nổi hòa mình vào dòng xe. Trên những nẻo đường, nhiều hàng bánh Trung Thu đang vào độ ế ngồi nhìn nhau ngắm phố phường.

Cũng phải thôi, thời nay người ta làm bánh Trung Thu để người lớn tặng nhau, để biếu xén người này người nọ tìm chút hư danh, cầu mong chút đặc lợi đặc quyền. Nên khi gần vào Trung Thu, chẳng ai mua bánh đem tặng nữa, thành ra bánh ế lại hoàn ế.

Có những hộp bánh buồn thiu nằm trong cửa hàng, nhưng cũng có những hộp bánh đang được mang đến những trẻ thơ nghèo, trẻ thơ mồ côi, trẻ thơ khuyết tật, người già neo đơn, các linh mục về hưu... Những chiếc bánh ấy đang reo vui trong xe của nhóm thiện nguyện Tín Thác, vì chúng được mang trên người một “thương hiệu” độc nhất vô nhị: “Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót”

• Từ Ánh Trăng Non...

Những vòng xe lăn bánh đến những mái ấm trong khắp địa bàn thành phố, tìm đến những đứa trẻ mồ côi. Những đứa trẻ cần lắm lòng thương xót. Thắm sâu trong tâm hồn non nớt đã phải chịu nhiều vết sẹo cửa sâu bởi sinh ra đã phải chịu những hoàn cảnh đón đau.

Các em thềm lắm tình thương, thềm lắm sự quan tâm của cộng đồng. Dù chưa gặp nhau bao giờ, đoàn thiện nguyện đến nơi nào, nơi ấy các em đều ủa ra vui mừng chào đón. Ôi! Những cái ôm hôn sao mà thắm thiết, những cái ôm sao mà nồng ấm đến thế. Thắm thiết tình Chúa, nồng ấm tình người.

Các em chỉ cần có khách đến thăm, chỉ cần những sự thăm hỏi ân cần như thế, là nhiều em đã khóc òa lên rồi. Những giọt nước mắt rơi trên vai người thiện nguyện, òa lên trong vô thức, òa lên từ sự buồn tui, òa lên như để vui bớt những thiệt thòi, bất hạnh các em đang gánh chịu.

Những đứa trẻ vốn mang trong mình nỗi đau đón âm thầm, dù chung quanh vẫn có bè bạn, các sơ, các thầy yêu thương hết mực, nhưng vẫn không thể bù đắp hết những khuyết hổng trong tâm hồn các em, cũng như những gánh nặng vật chất đè lên vai các sơ, các thầy là có thật. Bởi thế, dù tất bật với bao việc gia đình, việc cộng đoàn, dù cũng phải chạy gạo từng bữa, phải lo toan đủ điều, hôm nay một ngày

thường trong tuần sát với Tết Trung Thu, nhóm thiện nguyện Tín Thác vẫn lên đường đến với các em cô nhi, khuyết tật, bại não với số bánh Trung Thu đã nằm ngoài con số 30 ngàn **“Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót”**.

Quả thật Lòng Thương Xót không có giới hạn, không có chỉ tiêu, không có định mức, không nằm trên con số thống kê, trên bản báo cáo tổng kết, trên bàn giấy. Lòng Thương Xót vượt mọi biên giới, không chịu sự ràng buộc của bất cứ cơ chế tổ chức nào, không lệ thuộc bất cứ một đại gia hay ân nhân nào, không nằm trong sự quản trị của bất cứ một quyền lực nào. Lòng Chúa Thương Xót bao la vô biên vô tận. Ở đâu còn người nghèo đói, ở đâu còn người nghèo khổ, ở đâu còn người thiếu thốn thiệt thòi, ở đây cần đến Lòng Thương Xót, và thiện nguyện Tín Thác sẵn sàng lên đường theo tiếng gọi của Lòng Thương Xót! Lòng Chúa không giới hạn, sao ta lại tự giới hạn trong cõi lòng nhỏ hẹp của mình?

Tín Thác chẳng quản khó khăn, chẳng quản mệt mỏi, chẳng quản trở ngại trên hành trình đến thăm các mái ấm ngoại thành trong suốt ngày hôm nay. Hành trình tìm đến với các em, được chơi với

chúng, được trao tận tay từng chiếc bánh, nâng niu từng chiếc lồng đèn, được thấy bàn tay bé xíu như những búp sen nhỏ quơ trong không khí nhận cái bánh, thấy ánh mắt rạng ngời, đón nhận những cái ôm hôn hồn nhiên vô tư thơ ngây. Như thế bao nhiêu mệt nhọc tan biến. Thiện nguyện thấy mình nhận được nhiều từ các em hơn là cho.

Trong vòng tay của các thiện nguyện, những bài ca thiếu nhi vui tươi nhộn nhịp cứ cất lên *"Tết Trung Thu rước đèn đi chơi. Em rước đèn đi khắp phố phường. Lòng vui sướng với đèn trong tay, em múa ca dưới ánh trăng rằm..."* Những vòng tay nắm lấy xoay vòng trong những điệu nhảy **"chân quàng chân xiêu"** của những trẻ thơ non nớt chẳng biết nhảy

nhót mấy khi. *"Tết Trung Thu năm xưa, Chúa có bánh ăn không nè? Chúa có rước đèn đi chơi không? Trung Thu năm nay, con mời Chúa đến với con, con mời Chúa đến với con..."*

Cười đấy mà cũng khóc đấy. Hết trẻ con khóc giờ lại đến người lớn khóc. Khóc vì cái ngây thơ con trẻ khi chúng lập bập hỏi nhau cách mở lồng đèn thả nến. Khóc vì nhìn chúng nắn nót đánh vần những hàng chữ trên chiếc bánh: **"Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót"**. Khóc vì những tiếng ú ớ, bàn tay quơ quơ trong không khí, nét mặt ngây ngô vô hồn, chẳng biết chiếc bánh hay lồng đèn là cái gì của những em bị bại não bẩm sinh. Khóc vì các em cứ níu lại đòi ẵm đòi bế, đòi ở lại chơi với chúng không chịu rời tay. Khóc vì tâm nguyện muốn đem Lòng Chúa Thương Xót đến với những mảnh đời bất hạnh, những em cô nhi khuyết tật, được nhìn thấy các em cười vui, nay đã thành hiện thực. Dấu chân Lòng Thương Xót đã đặt bước đến Mái ấm Hoa Huệ,

Mái ấm Sơn Lộc (*nơi đang cư mang nhiều em người dân tộc thiểu số*), Lớp học tình thương Thanh Tâm, Gia đình Thiên Phúc, Mái ấm Thiện Duyên... với tổng số phần quà mà Tín Thác đã gửi gắm lại: 540 bánh trung thu, 430 lồng đèn giấy, 100 kg gạo, 10 thùng mì, 140 lon sữa, 35kg đường.

Thiện nguyện Tín Thác đến đây để chia sẻ những khó khăn vất vả mà các sơ, các thầy, những người phụ trách vẫn đang phải vật lộn mỗi ngày để lo liệu cho hàng trăm đứa trẻ. Cũng vì thế, Tín Thác rất mong được chung tay chia sẻ với những nơi còn khó khăn, để các trẻ thơ thiết thòi được biết đến cái Tết Trung Thu, nếm được hương vị ngọt ngào của chiếc bánh thăm tình yêu thương, thấy được ánh lung linh của ngọn nến trong lồng đèn. Nguyên xin ánh sáng Lòng Thương Xót thấp sáng tương lai các mảnh "Trăng Non" hôm nay để mai kia lớn lên các em cũng là ánh trăng thấp sáng yêu thương nơi

con người, và tiếp tục dẫn thân vào con đường thực hành Lòng Thương Xót như thiện nguyện Tín Thác hôm nay

• Đến Mảnh Trăng Già...

Ngày Trung Thu, ngoài việc thăm nom vui chơi với đám trẻ côi cút nơi những mái ấm, nhóm thiện nguyện Tín Thác còn đặc biệt quan tâm đến các cụ già neo đơn, các cha

già hưu đang ngày đêm sống âm thầm lặng lẽ, đợi chờ ngày được về hưởng hạnh phúc đời đời bên Lòng Chúa Xót Thương.

Nhà tình thương Tân Thông nơi các nữ tu đang chăm sóc 70 cụ già đã được thiện nguyện Tín Thác, dù sau nửa ngày vất vả ghé thăm qua nhiều mái ấm trẻ em, đã ghé qua thăm hỏi các cụ. 70 phần quà là đường sữa, bánh trung thu và rất nhiều những tình cảm mà thế hệ hậu bối dành cho các cụ. Những cụ còn đi được, những cụ ngồi trên xe lăn cùng họp nhau lại nhận quà ca hát múa nhảy vui như... trẻ nhỏ.

Một cụ ông hơn 70 vẫn chưa một mảnh tình vắt vai, hỏi tại sao, cụ cười móm mém nói: *"Chỉ có một tình yêu Thiên Chúa là đủ rồi!"* Và cụ xin hát bài *"Khúc Hát Trắng Rằm"*. Đối lại 2 cụ bà lên song ca bài *"Trống Cơm"*. Hứng chí, cụ ông chơi luôn bài *"Lẳng lặng mà nghe, tôi nói đôi lời..."* Tôi kể rằng: *Đầu làng Ngũ Xá có nàng, một nàng bán nước chè xanh. Người đầu trông mà duyên dáng và cô em chừng đôi tám. Miệng cô như là hoa, đóa hoa thật tươi trông càng say đắm. Mắt cô đưa tình khiến cho bao chàng trai ngất ngây vì cô..."* vừa hát cụ vừa làm cử điệu khiến mọi người cười bò lăn bò càng, nhất là câu: *"Quyết chí tìm vợ cho con. Quyết chí tìm nàng dâu ngoan..."*. Một cụ bà lên đáp lại bằng bài hát toàn bằng tên những trái cây, rau quả ráp lại, không thiếu một tên nào. Bái phục trí nhớ của cụ bà 80! Sau phần văn nghệ bỏ túi giao lưu, mỗi thiện nguyện đến tận nơi trao quà thăm hỏi các cụ và đưa các cụ về phòng. Sau đó từng người một đến từng giường thăm hỏi tặng quà cho

những cụ nằm liệt không di chuyển được. Các cụ cứ nắm chặt tay thiện nguyện, khỏe mắt ướt, xúc động khi thấy những đứa con đứa cháu thiện nguyện ghé thăm các cụ trong ngày Tết cho...thiếu nhi!

Tuổi già bóng xế, những mảnh trăng già chỉ còn sáng nhấp nháy như một vì sao sắp tàn, nay lại ánh lên niềm vui khi có nhiều người trẻ mặc áo Tín Thác vẫn còn nhớ, còn thương, còn đến thăm viếng. Các cụ già neo đơn trong các mái ấm là những người "3 không": không con cháu, không gia đình, không tiền bạc. Sức yếu tuổi già không nơi nương tựa, bị mọi người bỏ rơi. Thế nhưng lòng Chúa thương xót không bỏ rơi họ. Chúa đã sai những "Nữ Tử Bác Ái Chúa Kitô" chăm sóc họ. Tuổi già bắt đầu trở lại tuổi thơ. Tính tình như trẻ thơ. Nhớ đó quên đó. Khóc đó cười đó. Luôn muốn được chiều chuộng và nhõng nhẽo như trẻ thơ. Có những cụ rất khó tính, không được như ý thì la mắng, giận dữ, lấy phân ném vào mặt các nữ tu chăm sóc là chuyện thường. Phải có tấm lòng thương xót của Chúa Giêsu thì mới có thể làm công việc khó khăn nhàm chán này hết ngày này qua tháng nọ.

Lòng Chúa Thương Xót sẽ mãi là như thế, luôn thôi thúc thiện nguyện viên phải đi tìm kiếm những con người bất hạnh đang cần đến lòng thương xót. Ra đi với trọn tình yêu và tâm sức vì một mệnh lệnh thánh thiêng cao cả: Loan truyền Lòng Chúa Thương Xót qua những việc làm bác ái.

Trời đã về chiều, cả nhóm mệt rã rời, cả ngày được ăn toàn mì: sáng khoai mì, trưa mì gói, chiều bánh khoai mì, đi dưới cái nắng chói chang... thế nhưng còn một điểm cuối phải đến, Trung Thu năm nào thiện nguyện cũng đến: Đó là nhà hưu các linh mục trong giáo phận Sài Gòn.

“Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót” phải được trao tận tay các cha già và những sơ, những người chăm sóc trong 3 nhà hưu: Nhà hưu Chí Hòa nơi đang nuôi

đường 14 cha, nhà hưu Ngã Sáu đang là nơi an dưỡng của 4 cha, và cuối cùng là nhà hưu Phát Diệm, nơi đang cư mang 10 cha. Những người mục tử đã "dốc hết tình này" cho đàn chiên, giờ đây sức khỏe đã cạn kiệt, về sống với nhau trong mái nhà hưu, găm nhăm nỗi quanh hiu, hiểu được nghĩa chữ "nhân tình thế thái" là thế nào. Nỗi cô đơn ấy càng đậm đặc hơn khi bệnh tật đau yếu, nhất là khi về hưu, mắt lòa chân run. Còn quyền còn chức thì còn có "kẻ đưa người đón".

Quyền hết, chức hết thì tình cảm cũng ra đi, thui thủi "đi sớm về khuya một mình". Cái khoảng trống giữa khi làm việc và lúc về hưu không nhỏ. Khi tại chức làm việc thì "còn duyên", còn nhiều kẻ sẵn đón. Khi về hưu, lúc đã "hết duyên" thì... những tiếng thở dài, những ánh mắt buồn buồn khi thiện nguyện đến thăm nghe các cha tâm sự.

"Thế thái nhân tình" là vậy. Tình đời bạc trắng như vôi. Con người dễ bỏ rơi nhau lắm. Khi cần thì xum xoe. Khi gặp nạn bỏ chạy. Chúa không bỏ rơi ai hết, sẽ không có một ai bị lãng quên trong đại dương Lòng Chúa Xót Thương.

• Và Những Vàng Trắng Mẻ...

Trong hành trình trao tặng hơn 30 ngàn "Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót", điều làm thiện nguyện viên mãi trăn trở khi tiếp xúc với các em khuyết tật, nhất là các em bị bại não, là làm sao mang đến cho những "vàng trắng mẻ" này niềm vui trọn vẹn nhất của mùa Trung Thu.

Đến thăm nhiều mái ấm, nhất là mái ấm Thiện Duyên nơi đang cư mang nhiều em khuyết tật, Tín Thác đã nhìn thấy rất nhiều em nhỏ khuyết tật nặng không còn ý thức. Buồn

lắm, nhưng chẳng thể nào giúp các em cầm được chiếc lồng đèn, hay đốt cây nến, vì các em chẳng thể ngồi, cứ nằm đó tay chân co rút loạn xạ hết cả... Nên chỉ có thể tặng các em bánh Trung Thu, mà cũng phân vân chưa biết các em sẽ ăn bánh cách nào nữa. Buồn lắm, phận người mỏng manh. Tín Thác nhìn các em cứ ngây dại nhìn lên trần mà ứa nước mắt. Nhiều em đang chạy loanh quanh với chiếc lồng đèn và cái bánh trên tay, còn các em này thì... những vàng trắng mẽ! Thật xót xa phận người!

Tạm biệt các cha, các cụ, các em, dù khuyết tật thân xác, nhưng cũng là ơn được mang trên mình thánh giá Chúa để thông phần đau khổ với Ngài.

Tạ ơn Chúa đã cho thiện nguyện Tín Thác được đến thăm, được chia sẻ với những "Ánh Trăng Non", những "Mảnh Trăng Già" và những "Vàng Trăng Mẽ" để có được một ngày vui tươi, đánh dấu lễ hội Trung Thu "Trăng Tín Thác" gần đến. Ước mong cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót luôn biết thực hành lòng thương xót, yêu người yêu đời, và thiện nguyện Tín Thác ngày càng mạnh mẽ dần thân, đem niềm vui của Chúa Thương Xót trải tràn đến những mảnh đời cần được xót thương.

Thiện Nguyện Tín Thác
Ngoại Thành
Thu 2015

Công tác Mùa Trung thu 2015 –
Nhóm Thiện nguyện Tín Thác

**TÌNH THƯ TRĂNG TÍN THÁC
TỪ SÔNG NƯỚC CỬU LONG**

Anh thương yêu,
Thương chúc anh vui, ngó nhà cửa và quán xuyên con cái cho em. Em sẽ về nhà trễ hơn, ông xã à. Em chưa xin mình điều gì riêng, đúng không? Vậy lần này em xin mình: cho phép em ở lại lại Việt Nam thêm một tuần nữa để trọn vẹn một mùa Trăng Tín Thác.

Như em đã hứa là đi tới đâu em cũng sẽ cập nhật thông tin cho mình và các con bên đó an tâm. Lần này về thăm quê hương Việt Nam, như tâm nguyện chúng mình đã bàn với nhau, em sẽ dành trọn kỳ nghỉ cho các hoạt động của nhóm thiện nguyện Tín Thác. Thật thỏa lòng, vì dịp này cả cộng đoàn đang tất bật rộn ràng với chương trình: ba mươi ngàn "Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót" cho trẻ em vùng sâu vùng xa, nơi cuộc sống còn rất nhiều khó khăn, thành ra em thấy mình quá may mắn.

Anh biết không, em đã rung rung khi được mời nếm thử một miếng bánh của mẻ bánh đầu tiên dành cho các em. Mấy chục thiện nguyện viên như lặng đi. Mấy đứa con mình ở Hòa Lan, ăn đủ bánh tây bánh xịn, nhân hạt chà, nhân táo,

sôcôla... thơm ngon hợp vệ sinh. Song lúc đó em nhận ra, tất cả vẫn còn thiếu, vẫn không thể đủ, anh à. Bởi vì vẫn sẽ mãi mãi thiếu tình người, tình quê, tình đồng bào, dầu là cao lương mỹ vị!

Em nhìn gương mặt các thiện nguyện viên, và hiểu ngay nỗi niềm của họ: một tấm bánh tuy là nhỏ, nhưng để có ba mươi ngàn tấm bánh thì lại là một việc rất khó khăn vất vả. Không quyên góp, không kêu gọi, vì chẳng lấy danh nghĩa nào để làm việc ấy. Chỉ có một tấm lòng xót thương và niềm tín thác vào Đấng đầy quyền năng và giàu lòng thương xót, thế là **"Phép Lạ Bánh Hóa Nhiều"** của ngày hôm nay thành hiện thực. Chỉ một nhóm 30 người thiện nguyện với trọn niềm Tín Thác mà **"làm ra"** ba mươi ngàn **"Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót"** cho đêm Trăng Tín Thác. Anh có tin nổi không? Có đi mới thấy ngày hôm nay Chúa giàu lòng thương xót vẫn làm những điều thật kỳ diệu anh ạ!

Ông xã thương,

Thay vì về quê đi chơi, đi du lịch đó đây theo tour, em đã dành thời gian cùng với các bạn thiện nguyện tham gia đóng gói bánh, gửi đi khắp các vùng miền từ nam ra bắc. Anh và các con có thể xem trên website muoichodoi.info để thấy bà xã của anh cũng tham gia rất vui, mọi người cứ vui nhộn nhí nhảnh hồn nhiên như trẻ thơ vậy! Nếu có dịp nữa, em sẽ xin mình cho con gái út của chúng ta tham gia các hoạt động này, hẳn con bé sẽ thấy rất thú vị.

Tuy vậy, niềm vui cũng có lúc như lắng xuống trong hành trình đi tới tận nơi trao bánh cho các em. Không khỏi nặng lòng, quả thật có đi mới thấy nơi quê hương mình, trẻ em còn quá thiếu thốn và thiệt thòi.

"Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót" gửi đi khắp mọi miền, cha linh hướng và nhóm thiện nguyện

không thể đi cho cùng khắp, nên phải nhờ đến các cha, các sơ và cộng tác viên ở các tỉnh cùng nhau làm công việc này. Tuy nhiên, vùng Miền Tây Nam Bộ thì cha và nhóm thiện nguyện đi được tới rất nhiều nơi. Lần này em theo đoàn đi giáp vòng 22 giáo xứ nằm trong hạt Trà Vinh, Vĩnh Kim, Mặc Bắc, thuộc giáo phận Vĩnh Long trao tặng 11000 bánh Trung Thu, 220 máy nghe giảng Lòng Thương Xót Chúa, 2200 Tập San Nhờ Mẹ đến với Chúa, và 1100 CD Nhật Ký Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót. Ông xã đừng có la rầy, giờ này tuy cái chân em vẫn còn nhức, nhưng như đã hứa, em vẫn cố gắng viết để anh và các con biết mà cùng chung vui. Vui và cầu nguyện cho em cũng như các bạn trong nhóm thiện nguyện làm tốt cuộc hành trình - Hành Trình Loan Truyền Lòng Chúa Thương Xót bằng việc Thực Hành Lòng Xót Thương!

Đi chuyến này, em mới thấy tầm mắt mình được rộng mở. Đất nước không nằm gọn trong cái thành phố Sài Gòn đã trở nên quá chật, quá đông, quá bon chen, ồn ào. Tỉnh Trà Vinh mới chỉ là một phần của giáo phận Vĩnh Long thôi, mà bao la sông nước, thật đúng đặc nét nông thôn. Lần này đi theo đoàn đúng mùa mưa, em mới thấm thía câu bà con nông dân nói: "Cây lúa lặn ngòi, ngòi nước mà vươn lên!" Em mới thấm cái cảnh đồng đất nhọc nhằn. Người nông dân kiếm miếng ăn sao mà khó nhọc.

• Họ Đạo Bã Xan –

Người mục tử nặng lòng vì nghiệp giáo dục

Cuốn sổ nhỏ em mang theo dự định ghi lại những kỷ niệm của chuyến đi như một trang nhật ký nắn nót, hóa ra giờ đã chỉ chút tên những địa chỉ mà

em đã đi qua trong chuyến công tác hôm nay. Chỉ trong một ngày đêm ngắn ngủi, em cùng nhóm thiện nguyện Tín Thác đã đi đến thật nhiều nơi, nhìn ngắm Lòng Chúa Thương Xót hiện hữu nơi trần thế, nơi những người nông dân cày sâu cuốc bẫm nghèo khó, nơi những người linh mục dành trọn cuộc đời mình dâng hiến cho Chúa, cho tha nhân. Và chính nơi những người trẻ ngày đêm cố gắng học hành để đóng góp cho đất nước, cho Giáo Hội, cho công cuộc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót ngày càng rộng khắp.

Em đã thấy nét suy tư nơi người mục tử lão thành Nguyễn Văn Thanh *(đã từng là Tổng Phụ Trách Thiếu Nhi Thánh Thể toàn quốc)*. Trong dáng người gầy gò ấy là cả một bộ óc trí tuệ và một tâm tư nặng lòng

với sự nghiệp giáo dục nơi những người trẻ. Mang một hoài bão lớn lao về sự nghiệp học vấn cho các thế hệ sau. Cha quan niệm rằng tất cả việc giáo dục giới trẻ Công Giáo đều phải hướng về Thánh Thể. Thánh Thể chính là chiều kích thâm sâu, cao trọng nhất của Lòng Chúa Thương Xót. Thánh Thể mà không có Lòng Thương Xót thì còn ý nghĩa gì? Thánh Thể và Lòng Chúa Thương Xót không thể tách rời nhau được. Ai muốn tách rời, muốn loại trừ một trong hai yếu tố đó thì chưa hiểu gì về Thánh Thể cũng chẳng biết gì về Lòng Chúa Thương Xót. Thánh Thể chính là Lòng Chúa Thương Xót được bẻ ra, trao ban. Thánh Thể là bí tích của Lòng Chúa Thương Xót. Chính vì thế mà bản thân cha đã hiến đất xây được mấy ngôi trường. Đặc biệt nơi đây có hai hiệu trưởng là người Công Giáo.

Chính những nỗ lực như thế mà một người Công Giáo như cha Thanh lại được tặng huy chương vì sự nghiệp giáo dục đó anh ạ. Dù không lấy đó làm tự mãn, song em mừng vì những việc làm của người Công Giáo thực hành Lòng Chúa Thương Xót, mến Chúa yêu người cũng đã được xã hội và nhà nước công nhận.

Em nghe những tâm sự run run của cha khi nhìn ngắm những chiếc bánh mà Tín Thác đang xếp ra ngay hàng thẳng lối để chờ các em tan lễ Chúa Nhật sẽ trao tặng tận tay từng em cùng với lồng đèn, hát ca múa nhảy rộn ràng. Cha sở Bãi Xan đón nhận quà Trung Thu cho các giáo xứ Đức Mỹ, Nhị Long, Cá Hô. Từ dáng hình gầy gò đó, những lời cảm ơn thân thiết đến nhóm thiện nguyện Tín Thác, đến cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót đã được khơi mở. Biết đâu đây lại là điểm khởi đầu cho một cộng đoàn Dòng LTXC trong tương lai trên đất Việt. Ý Chúa nhiệm mầu, mình đâu biết được, cứ phó thác cho LTXC, anh nhì!

• Xứ Phước Hảo

- Thương Hiệu "Bánh Trung Thu Lòng Thương Xót"

Những vòng xe lăn bánh dừng lại ở xã Phước Hảo - Châu Thành - Trà Vinh, nơi đây còn có 3 giáo họ: Bãi Vàng – Cổ Chiên – Rạch Giồng mà Tín Thác nhờ cha xứ Phước Hảo gửi bánh chia lửa tới thiếu nhi.

Nhóm thiện nguyện quả là sức khỏe phi thường, em vốn quen đi những chiếc giày cao gót khoan thai nơi văn phòng ở xứ Hà Lan, nay trở nên yếu ớt quá sức. Đúng là phải chịu khó đi, chịu khó vất vả đến tận nơi mới thấm thía những nỗi nhọc

nhân của người lao động nơi đây, để hiểu biết cảm thông và yêu thương con người nhiều hơn. Lòng Thương Xót không dừng ở bàn giấy, chỉ thị, cáo tri, thủ tục hành chánh, luật lệ, quy định. Lòng Thương Xót vượt mọi biên giới, đặt nền tảng trên giới luật mến Chúa yêu người, chứ không trên cơ cấu nặng nề hình thức.

Những chiếc Bánh Trung Thu Lòng Thương Xót nhanh chóng được các em thiếu nhi đến lãnh nhận cùng với lồng đèn. Cha xứ cho biết năm nay Phước Hảo ăn Tết Trung Thu lớn nhất từ trước đến giờ. Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác đem niềm vui, quà tặng của Lòng Chúa Thương Xót, mà từ xưa đến giờ có Trung Thu nào các em có được chiếc bánh thơm ngon và lồng đèn đẹp như thế! Bầu khí giáo xứ nhộn nhịp rộn rã vui tươi hẳn lên.

Em thấy sau khi nhận bánh, các em tản ra, xong lại tụ thành những nhóm nhỏ, ngồi ngắm nghía bánh của nhau, cùng đánh vần đọc to dòng chữ: **“Trăng Tín Thác – Bánh Trung Thu Lòng Thương Xót”**. Chắc các em phải ngạc nhiên lắm, có một thương hiệu Bánh Trung Thu tên là “Lòng Thương Xót”! Đúng vậy anh ạ. Lòng Thương Xót phải là thương hiệu chính thức của con cái Chúa, như lời ĐTC Phanxicô nói: "Kitô hữu mà không có lòng thương xót thì không phải là Kitô hữu đích thực. Kitô hữu phải là người có Lòng Xót Thương!"

Ngoài những thùng bánh, nhóm thiện nguyện còn trao tặng mỗi xứ một "thùng hàng đặc biệt" là CD, máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, những cuốn tập san Nhờ Mẹ đến với Chúa nhỏ nhắn xinh xinh được xếp sẵn, và gửi tặng từng người giáo dân vùng sâu vùng xa làm của ăn tinh thần.

Trao tặng quà Trung Thu mà lại có thêm những của ăn tinh thần quý báu mang trên mình nữa làm cho hành trình đậm thêm ý nghĩa biết bao. Bà con nơi đây không những nghèo về vật chất mà còn thiếu thốn của ăn tinh thần. Những khi lao

động vất vả, những đêm dài trong tối tăm buồn bã, những ngày tháng mưa dầm gió bụi không thể đi làm đàn đờn trú chân ở nhà, có máy nghe bài giảng, có cuốn Tập San gối đầu giường, thanh thoi đọc, thanh thoi nghe giảng Lòng Chúa Thương Xót, tạm quên đi những vất vả đời thường, chìm đắm mình trong không gian tràn ngập tình yêu Lòng Chúa Thương Xót, quả là một điều kỳ diệu biết bao! Đây là cách thức loan báo Tin Mừng, loan truyền lòng Chúa thương xót hợp thời đại và hiệu nghiệm quá phải không anh?

• **Giáo xứ Vĩnh Hòa nép mình bên đồng lúa bình yên**

Giật mình giữa cơn thiu thiu ngủ, hóa ra đoàn thiện nguyện đã rời Phước Hảo và sắp đến Vĩnh Hòa. Mở choàng mắt thấy toàn là ruộng lúa xanh rì. Xứ Vĩnh Hòa - Hạt Vĩnh

Kim - Cầu Ngang - Trà Vinh hiện ra với ngôi thánh đường vươn cao.

Anh sẽ không thể tưởng tượng được lại có một khung cảnh đẹp đến như thế, một ngôi thánh đường nhỏ nằm lọt giữa ruộng lúa xanh đang thì con gái. Một khung cảnh đẹp đến nao lòng, đẹp hơn bất cứ cảnh phim nào chúng ta đã từng xem. Dù cảnh tượng trước mắt em đây lại là hiện thực của một khu giáo họ nghèo khó nhưng cái hồn Việt thì rõ đến mức có thể sờ chạm cảm nắm những ngọn lúa xanh non kia

Ngôi nhà đẹp nhất, rộng nhất dành cho thiếu nhi sinh hoạt, học giáo lý thành ra chỉ còn lại khu nhà nhỏ này để làm lễ. Cũng là một sự tốt lành, trẻ em luôn được ưu tiên anh à!

Bà con nơi đây sinh sống bằng nghề làm ruộng. Người nông dân ít được học hành, và cũng vì cuộc sống vất vả, chẳng mấy khi họ được tham gia hội hè. Hôm nay có dịp được nhóm thiện nguyện Tín Thác xuống thăm như vậy họ rất vui, rất hào hứng. Em thấy có nhiều bà mẹ sẵn sàng bỏ một ngày công mần ruộng, dẫn con mình đi lãnh quà. Một hộp bánh, một cái lồng đèn, tay mẹ cầm một cái, tay con cầm một cái, đứa nhỏ nhảy chân sáo cùng về trong vòng tay mẹ. Nhìn đơn sơ vậy mà áp áp vui tươi.

Em xúc động gần như muốn khóc khi thấy cảnh tượng ấy. Bên trời Tây, con cái chúng ta có bơ sữa, bánh mì nóng ăn mỗi ngày, nhưng sao thèm lấm vòng tay ấm áp của chúng nó chạy ra đón mình mỗi buổi chiều đi làm về như thế, đứa nhỏ thì dán mắt vào smartphone, đứa lớn thì tay ôm cái ipad. Thời đại công nghệ, máy móc đã thay thế những vòng tay ấm áp của con trẻ mất rồi!

Cha quản hạt Vĩnh Kim, cũng là cha xứ Vĩnh Hòa kể với chúng em rằng, mọi năm vào mùa trung thu, cố gắng lắm cha chỉ có thể có bánh tét, bánh lá dừa chia cho đám trẻ. Xứ nghèo miền quê, bánh Trung Thu là cái gì đó xa xỉ lắm. Đám con nít chẳng bao giờ biết mùi vị đích thực của Lễ Hội Trăng Rằm. Năm nay có nhóm thiện nguyện Tín Thác về, có bánh lại có cả lồng đèn cho các em, thế là vui lắm. Quả thực, nơi nào có Lòng Chúa Thương Xót, nơi ấy có niềm vui trọn vẹn.

• **Họ Đạo Mặc Bắc Thấm Máu Đào Các Thánh Tử Đạo**

Họ Đạo Mặc Bắc có gần 14, 000 giáo dân, đa phần sống trong khó khăn thiếu thốn, hầu hết các nơi thờ tự bị hư hại nghiêm trọng. Thế mà chỉ trong vòng thời gian 10 năm ngắn ngủi (1998-2008) lại được kết quả quá tốt đẹp, vượt ngoài ước mơ của mọi người. Lòng thương xót của Chúa đối với họ Mặc Bắc thật là vô cùng bao la vĩ đại, chắc hẳn có lời

cầu bầu của Thánh Giuse Nguyễn Văn Lựu. Ông Lựu là ông trùm nhất của họ đạo Mặc Bắc đã chết rũ tù vì Chúa cách trung thành, thánh thiện. Người tôi tớ trung thành đã hy sinh mạng sống mình hầu làm chứng nhân cho Chúa Kitô đã được ĐTC Gioan Phaolô II suy tôn lên bậc hiển thánh ngày 19-06-1988.

Chúng em đến trao quà Trung Thu nơi cha hạt trường Mặc Bắc, và nhờ cha chuyển đến các xứ Tân Thành, Bắc Ái, Tiểu Cần, Cây Gòn, Phú Thọ, Lộ Mới, Kinh Tế, Bàu Hoang, Ba Giồng, Ngọn, Định Thuận, Bến, Trà Cú, Rạch Lọp, Phước Hưng... tổng cộng 5500 bánh, 90 máy nghe giảng, 900 Tập San, 450 CD bài giảng lòng Chúa thương xót.

Sau đó cả nhóm được cha xứ Ba Giồng dẫn ra kính viếng cầu nguyện ngay ngôi mộ Thánh Lựu. Thi hài Thánh Lựu được mai táng trong nền nhà thờ họ đạo lúc bấy giờ, nay là đền Thánh Giuse Lựu ngay chính nơi ảnh thánh Người.

Em đi quanh một vòng thấy người dân nơi đây có cuộc sống lao động khá vất vả, khi biết có lễ hội Trăng Tín Thác và biết có nhóm thiện nguyện Tín Thác từ thành phố xuống tặng bánh Trung Thu cho trẻ em thì mọi người đều phấn khởi vui tươi. Ai cũng tỏ vẻ vui mừng ngạc nhiên: Lòng Thương Xót Chúa thật kỳ diệu, đã đem những món quà đặc biệt đến trẻ em khó nghèo nơi đây.

• Nhà thờ Lộ Mới – Tình yêu nơi hai chàng bệnh Down

Trong những ồn ào và náo nhiệt khi trao tặng bánh trung thu nơi họ đạo Lộ Mới, em nhìn thấy một điểm nhấn đầy yêu thương, anh ạ!

Điểm nhấn nằm nơi hai

anh em sinh đôi cùng bị bệnh Down. Dáng người to như hộ pháp, họ cùng nắm tay dắt nhau đến nhận quà Trung Thu. Nhìn thấy em, họ ồ ồ cười duyên, ở cái thân hình to lớn và gương mặt nom có vẻ đáng sợ, lại toát ra một vẻ ngây thơ đến lạ kỳ. Hai mươi năm họ sống trong thế giới riêng của mình, một thế giới của bình an tự tại đến khác lạ, chẳng có ghen ghét, chẳng có tính toán nghĩ suy, chẳng có chút gì gọi là nhỏ nhen nghi kỵ. Hai anh em bệnh Down đó cứ lớn lên như trẻ nhỏ, một trẻ nhỏ mãi mãi trong thân xác người lớn.

Họ đến nhìn em. Sau thoáng hoảng sợ, một trong hai người cười với em và ngỏ ý muốn nắm tay. Chao ôi! Em đã được một người bệnh Down “tỏ tình” như thế đó ông xã ơi!

Bàn tay em lọt thỏm trong 4 bàn tay mũm mĩm của hai chàng ấy. Rồi thì hai chàng với một nụ cười ngô nghê lại cùng dắt tay nhau về, tung tăng với bánh trung thu và lồng đèn Tín Thác.

Lại tiếp tục là hai trẻ thơ sống mãi trong thân xác lớn tướng, và sẽ mãi là như thế. Nhưng đã có thêm một chút vui!

Những kỷ niệm còn đọng lại trong chuyến đi này làm em thổn thức. Em lén nhìn người cha linh hướng của cộng đoàn. Ông cũng đang áo ướt đầm mồ hôi, nhảy nhót ca múa bò lăn bò càng với đám trẻ. Nhìn ông hồn nhiên nhảy múa reo hò thế này, ai biết được ông còn bao trăn trở lo toan, sao cho lòng thương xót Chúa được loan truyền trên khắp miền quê hương, sao cho người nghèo khó được quan tâm chăm sóc, sao cho người bệnh có thuốc thang, sao cho các em học sinh nghèo được đến trường, sao cho người già neo đơn có nơi nương tựa, sao cho các cô gái lỡ lầm có chốn nương thân... sao cho, sao cho, lòng ông một mối tơ vò. Tất cả chỉ vì Lòng Chúa Thương Xót!

Anh biết không? Chị của cha linh hướng, chị Lành, một thành viên của thiện nguyện Tín Thác, hôm nay vừa tròn

100 ngày được Chúa gọi về. Em biết cha đang suy tư lắm, muốn làm việc gì đó để ghi lại mốc đau đớn này. Nhưng đau đớn không làm cuộc sống tốt lên, mà phải lấy đau đớn, lấy mất mát làm điểm tựa để làm những việc tốt cho đời, tốt cho người, tốt cho hành trình loan truyền Lòng Chúa Thương Xót.

Những nghi lễ cúng bái, tiệc tùng tốn kém, những giọt nước mắt sụt sùi, những hoa trái kèn trống, có làm người đã khuất vui hơn được chăng?

Chắc chắn chị Lành, một thiện nguyện Tín Thác, sẽ vui hơn khi biết rằng tròn 100 ngày mất của mình cũng là ngày mà cha cùng nhóm thiện nguyện đem đến cho đám trẻ một buổi lễ Trung Thu vui tươi đầm ấm hạnh phúc. Có gì ý nghĩa hơn là nhớ về người đã khuất bằng chính những việc lành thiện hảo?

Thư em viết quá dài, các anh và con giữ sức khỏe, khi nào gặp lại, em sẽ kể nhiều hơn. Mong lắm một ngày, em có thể cùng gia đình mình, tham gia vào những công tác thiết thực cũng như hoạt động bác ái của cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, như nhóm thiện nguyện Tín Thác, ngay tại nơi Hà Lan xa xôi. Sẽ rất vui đó anh ạ!

Em

Cô Gái Hà Lan

Mùa Thu trên Đất Mẹ 2015

Công tác Mùa Trung thu 2015 –
Nhóm Thiện Nguyễn Tín Thác

ĐÊM TRĂNG TÍN THÁC

Sau 3 tuần lễ, với biết bao công sức và nỗ lực, các Thiện Nguyễn Viên Tín Thác đã cố gắng đem một Mùa Trung Thu tung bừng đến cho các em từ Nam chí Bắc với hơn 30 ngàn “Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót”. Hành trình “Loan Truyền Lòng Thương Xót Chúa” bằng hành động bác ái sẽ chia được kết lại nơi đất lành Long Mỹ, điểm dừng chân của những người con yêu mến sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, với Đêm “Trăng Tín Thác”.

• Đội Lân Lòng Thương Xót

Ngay từ đầu tháng 8 âm lịch, nơi một xóm đạo ở Gò Vấp, đã có những chàng trai miệt mài đổ mồ hôi tập tành múa lân. Đây không phải là đoàn múa lân chuyên nghiệp, họ chỉ là những thành viên trong cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, cho nên lấy tên là đội lân “Lòng Thương Xót”.

Khi biết năm nay nhóm thiện nguyện tổ chức một đêm hội trăng rằm với chủ đề “Trăng Tín thác” thì ai cũng phấn khởi và háo hức lo chuẩn bị đủ thứ. Tết Trung Thu thì phải có múa Lân, có chú Cuội, chị Hằng. Tìm đâu ra đoàn lân chuyên nghiệp nào chịu về tận Vĩnh Long xa xôi mà diễn cho các em

xem? Nếu có chịu về diễn thì họ cũng đòi chi phí cao ngất ngưỡng... rất đắt đỏ! Sau khi hội ý với cha linh hướng, mấy anh em trong nhóm tự tập lấy. Có mấy bạn huynh trưởng quen múa nhẩy tình nguyện tham gia đội lân. Thế là hình thành đội lân "lòng thương xót"!

Hai tuần trôi qua là hai tuần đội múa lân **“Lòng Thương Xót”** tập luyện miệt mài, vất vả đổ mồ hôi vì phải bỏ mình trong bộ đồ Múa Lân dày cộp, đội những đầu lân nặng nề, nóng nực.

Thời gian đầu tập luyện, chuyện chấn thương hay va đập u đầu là thường, có người muốn bỏ cuộc. Tuy nhiên khi nghe được thông tin nhóm thiện nguyện Tín Thác đang miệt mài trên những cung đường khắp đất mẹ Việt Nam, để trao “Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót” cho các em có hoàn cảnh khó khăn, thì ai nấy đều quên hết mệt mỏi, tập luyện hăng say chẳng biết mệt là gì.

Nay cũng là những chàng trai ấy, múa lân đẹp “không khác gì Hội lân sư rồng thành phố”, trẻ con xem tới đâu vỗ tay tới đó, và cả ông địa trước chẳng biết pha trò thế nào, nay cứ giương cái mặt lên là đám trẻ con cười ngất.

Chợt giật mình vì thấy sự hồn nhiên dần thân nơi người trẻ, làm cho người lớn tuổi cảm thấy thẹn lòng. Các em đâu chỉ biết ăn chơi hưởng thụ, vui đầu vào những cuộc vui thâu đêm suốt sáng như một số thanh niên con nhà giàu ở thành phố. Khi đến với thiện nguyện Tín Thác, các em được chìm mình trong đại dương lòng Chúa Thương Xót, được biến đổi, có lửa trong tâm hồn, chịu thương chịu khó, thấy việc thiện việc tốt giúp ích cho đời cho người là dần thân không từ nan, không suy nghĩ tính toán thiệt hơn. Tình yêu và Lòng Thương Xót cứ được khơi lên một cách tự nhiên như thế, chân thành như thế.

• **Đạo Diễn Đêm Hội Trăng Tín Thác**

Chủ nhật 27-9-2015, đúng ngày rằm tháng tám, tết Trung Thu, đánh dấu sự kiện lớn nhất trong chuỗi hoạt động mừng Trung Thu với 30 ngàn “Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót” của nhóm thiện nguyện Tín Thác được tổ chức tại giáo xứ Long Mỹ, giáo phận Vĩnh Long với Đêm Hội Trung Thu, **chủ đề: Trăng Tín Thác.**

4 giờ sáng Chúa Nhật, đoàn xe 5 chiếc lên đường với 60 thiện nguyện Tín Thác, cùng với đồ đoàn múa lân, ánh sáng, trang trí sân khấu, bánh Trung Thu, lồng đèn, chiêng trống linh kinh...

Từ sớm, nơi sân giáo đường đã rộn ràng tiếng trống múa lân như lời thúc giục mời gọi các trẻ nhỏ hãy nhanh chân đến nhà Chúa để chung vui.

Xe vừa dừng bánh, những người thiện nguyện đã lao xuống như những chiến sĩ ra trận, không để mất một giây phút nào. Không ai bảo ai, tất cả nhanh chóng rã rập ai vào việc nấy. Âm thanh, ánh sáng, trang trí sân khấu cho đúng chủ đề. Nhóm treo đèn kết hoa, nhóm lo âm thanh ánh sáng, nhóm tập dợt văn nghệ, Chú Cuội Chị Hằng, nhóm chiêng trống múa lân, nhóm lo đèn lo bánh, nhóm dọn dẹp hội trường đường đi, nhóm lo trật tự sân bãi, nhóm lo phụng vụ... Tất cả chỉ có mấy tiếng đồng hồ buổi sáng để hoàn thành mọi khâu chuẩn bị mà nếu một chương trình hoành tráng như thế này người ta phải chuẩn bị tập dợt trước cả tháng trời, với ban tổ chức đầy đủ mọi sự. Ngày thường ai cũng lo làm ăn, có giờ đâu mà tập dợt! Thiện nguyện đâu có ai chuyên môn, đâu có ai chuyên nghiệp văn nghệ sân khấu, cũng chẳng có ai chỉ huy lãnh đạo. Tất cả chỉ có một niềm Tín Thác, và làm việc dưới sự hướng dẫn của một đạo diễn duy nhất là Chúa Giêsu, Đấng đầy quyền năng và giàu lòng thương xót. Như thế là đủ lắm rồi. Không cần cậy dựa vào bất kỳ ai, bất kỳ quyền lực nào trên thế gian này.

**• Giờ Kinh LTX với Cha Giám Quản
và Cha Cố Vấn Tòa GM Vĩnh Long**

Một giờ trưa.
Trời nắng chói chang.
Trong lúc mọi người
đang tất bật chuẩn bị cho
chương trình đêm lễ hội
cho thiếu nhi thì có tin
báo: Cha Giám Quản và
cha Xưa, Cố Vấn tòa

Giám Mục Vĩnh Long ghé thăm đột xuất. Tin Vui đến bất ngờ! Thiên Chúa viếng thăm dân người! Thiện nguyện Tín Thác xôn xao vui mừng gặp lại người chủ chăn hiền lành tốt bụng đã một lần đến chủ tọa buổi lễ trao 365 học bổng Lòng Thương Xót tại Nhà Thờ Chính Tòa Vĩnh Long tháng trước. Thế mà không ngờ hôm nay Cha Giám Quản lại cùng với cha cố vấn đích thân đến tận nơi đây trong giờ trưa nắng thế này để chia sẻ nỗi vất vả thấm đẫm mồ hôi với nhóm thiện nguyện Tín Thác. Tất cả vì đàn em thân yêu. Tất cả vì lòng Chúa Thương Xót. Thật xúc động trước tấm gương hy sinh của cha Giám Quản và cha Cố Vấn. Một đẩy, vất vả đẩy, nhưng thiện nguyện như được tăng thêm sức mạnh trước nghĩa cử cao đẹp của những mục tử một lòng vì đàn chiên. Họ không còn cảm thấy lẻ loi một mình dẫn thân loan truyền lòng Chúa Thương Xót nữa, vì hôm nay họ đã được vị chủ chăn của giáo phận và cha cố vấn, cha xứ Long Mỹ đồng hành với họ, không bỏ rơi họ, không loại trừ họ. Ôi tất cả là hồng ân nơi lòng Chúa Xót Thương.

Dù còn bao việc phải làm, dù mệt mỏi buồn ngủ, dù đang rộn ràng đón tiếp hai vị khách quý, thế nhưng đồng hồ điểm 3 tiếng. Ba giờ chiều, giờ của Lòng Thương Xót. Mọi việc phải ngưng lại. Mọi đón tiếp phải tạm dừng. Chuỗi kinh

lòng thương xót là phần quan trọng nhất không thể thiếu được trong mọi chuyển công tác bác ái. Dù mệt nhọc đường dài, dù đêm khuya lơ khuya lắt, dù đói, dù khát, dù bận rộn tíu tít, dù trên xe, đi bộ hay dưới dầm mưa, dù nắng... chuỗi kinh lòng thương xót vẫn là lương thực tinh thần không thể thiếu được của nhóm thiện nguyện Tín Thác. Hôm nay cũng thế, đến giờ, cha linh hướng mời cha Giám Quản và cha Cố Vấn vào nhà thờ cùng cầu nguyện lòng Chúa thương xót với nhóm thiện nguyện Tín Thác.

Xúc động biết chừng nào! Gương sáng đẹp biết bao khi Cha Giám Quản và cha Cố Vấn, cha xứ Long Mỹ cùng quý chung với nhóm thiện nguyện, cũng giang tay khẩn nài: "Xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới!". Trong Trái Tim Chúa không có chỗ dành riêng, không có sự ngăn cách, không có hàng ghế riêng biệt trịnh trọng. Tất cả đều là tội nhân cần đến lòng Chúa thương xót. Tất cả đều được chìm mình vào đại dương lòng thương xót. Máu và Nước từ Trái Tim Chúa đã rửa sạch, xóa sạch mọi nghi nan ngờ vực, mọi mưu toan chống phá, mọi đố kỵ ghét ghen, mọi hiểu lầm xa cách. Cứ đến với lòng thương xót Chúa, và đến với nhau thật tình, chân tình, hết mình, thì mọi khoảng cách, mọi hố ngăn sẽ được lấp đầy, sẽ cảm nhận được niềm bình an sâu thẳm diệu kỳ. Cứ đến thử mà xem! Quả thật cha Giám Quản sau giờ cầu nguyện lòng thương xót Chúa đã chia sẻ cảm nghiệm như thế. Tạ ơn Chúa!

• Thánh Lễ Tạ Ơn Lòng Chúa Thương Xót

Sau chuỗi kinh lòng thương xót là thánh lễ Chúa Nhật cầu cho các nhi đồng nhân Tết Trung Thu. Tạ ơn Chúa cho hành trình của **30 ngàn “Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót”** rải từ Nam chí Bắc đã đến tận tay các em gia đình nghèo ở vùng sâu vùng xa tí tắp thượng du Bắc Phần hay tận cùng mũi Cà Mau. Dù khó khăn thử thách, nhưng cuối

cùng đã đến được đích và dừng lại ở ngôi nhà thờ Long Mỹ nhỏ bé xa lắc xa lơ này để tạ ơn Chúa.

Hành trình nào mà không gian nan vất vả? Hành trình loan truyền Lòng Chúa Thương Xót còn gian nan gấp bội. Không gian nan vất vả hành trình còn ý nghĩa gì? Mới gặp khó khăn chút xíu đã chồn chân hoảng loạn thì bao giờ mới đi hết hành trình? Hành trình này chỉ đòi một hành trang duy nhất là lòng Tín Thác. Chính vì thế thiện nguyện Tín Thác chẳng cậy dựa vào một quyền lực hay thế giá nào của ai ở trần gian này, chẳng lệ thuộc vào bất cứ một đại gia hay ân nhân nào. Chính Chúa đã nói qua thánh Faustina: *"Lòng Tín Thác của con càng mạnh bao nhiêu thì ơn phúc của Ta ban cho con càng nhiều bấy nhiêu"* Vậy thì đại gì mà không Tín Thác vào Chúa? Tội gì mà phải tín thác cậy dựa vào con người? Dĩ nhiên đã có những nghi ngờ, tự ái, đổ kỵ từ một vài người lớn để chối từ *"Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót"*. Bánh tặng cho trẻ em, nhưng người lớn từ chối, thành thử trẻ em bị thiệt! Tội nghiệp cho những đứa trẻ nghèo! Người lớn có thấy tội nghiệp cho chúng không?

Phải đến tận nơi, thấy tận mắt, trao tận tay những tấm bánh cho các em vùng quê nghèo, vùng núi non hiểm trở

người dân tộc mới thấy các em trân quý món quà lòng thương xót thế nào. Nhiều em cả đời chưa biết cái bánh Trung Thu là gì, nói chi ăn! Hãy dần thân thực hành lòng thương xót hơn là ngồi văn phòng ngồi bàn giấy bàn về lòng thương xót và nghĩ ngờ lòng thương xót!

Bài hát kết lễ *"Hong ân Chúa như mưa như mưa, rơi xuống đời con miên man miên man..."* vừa cất lên cũng là lúc ngoài trời đổ mưa. Thật là tuyệt vời những dấu chỉ sự hiện diện của Chúa trong từng bước hành trình. Không có những ánh mắt lo ngại thời tiết không thuận lợi, vì đã từ lâu rồi, từ trong trái tim và ngoài cửa miệng của từng thiện nguyện luôn tung hô "Halleluia! Tạ ơn Chúa" trong mọi hoàn cảnh, thuận cũng như nghịch, vui cũng như buồn, chẳng có gì làm Tín Thác phải nao núng.

Trống lân vẫn nổi lên rộn ràng kêu mời các em vào trong nhà thờ để cầu xin Chúa chúc lành cho buổi lễ hội trăng rằm, dù chỉ có 30 em công giáo trong số gần 1000 trẻ em trong vùng đến dự đêm Trăng Tín Thác. Chúa hôm nay chắc vui lắm khi thấy những đứa con "ngoại đạo" thật dễ thương đang đến chơi với mấy đứa con "có đạo".

Các em được các thiện nguyện Tín Thác trao tay một chiếc lồng đèn mới tinh, tung tăng xếp hàng theo chân đoàn Múa Lân tiến vào hội trường Lòng Chúa Thương Xót như vào trong Trái Tim của Chúa nhân lành đón chào đoàn con thân yêu. Trẻ em lúc nào cũng là đối tượng để Chúa Giêsu yêu thương và quan tâm hơn tất cả, chẳng phải Chúa đã nói rằng không sống đơn sơ như trẻ nhỏ thì sẽ không vào được Nước Trời đó sao? Sao cứ thích làm người lớn với những toan tính mưu mô thâm độc quanh co giả trá? Như thế sao vào được Nước Trời? Sống hết đời này mà không được vào Nước Trời thì đầu đá dành dặt cả đời này làm gì?

• Đêm Trăng Tín Thác với Lòng Chúa Thương Xót

Trên sân khấu chủ đề "Trăng Tín Thác" nổi bật lên rực rỡ trong tiếng chiêng, tiếng trống lân, tiếng vỗ tay cười nói rộn rã. Cha xứ Long Mỹ chủ sự đêm lễ hội lên chào mừng các em và nói ý nghĩa của đêm "Trăng Tín Thác".

Mặt trăng chỉ tròn, chỉ đẹp, chỉ sáng khi hướng về mặt trời, đón nhận ánh sáng từ mặt trời, nếu không trăng sẽ tối thui. Mỗi người cũng như mặt trăng cần phải hướng về Chúa Giêsu, là Mặt Trời Công Chính, đón nhận lòng thương xót và ơn lành của Chúa để có được bình an hạnh phúc đích thực trong cuộc sống xô bồ này.

Cũng lạ thật! Người ta thường thấy chủ đề "Hội Trăng Rằm" "Tết Nhi Đồng" "Trăng Tròn" "Chú Cuội Chị Hằng", chưa bao giờ nghe đến chủ đề "Trăng Tín Thác". Có lẽ đây là "thương hiệu độc quyền" của thiện nguyện Tín Thác!

Dù là lễ hội Trung Thu, nhưng người linh mục MC vẫn mời gọi mọi người, không phân biệt tôn giáo, hướng lên tấm hình Lòng Chúa Thương Xót để cầu nguyện xin Chúa chúc lành và thánh hóa đêm lễ hội.

Trăng lên cao. Nơi sân khấu Đêm Trăng Tín Thác, chương trình văn nghệ mừng Trung Thu diễn ra thật tưng bừng. Nhóm thiện nguyện Tín Thác mọi lần đi công tác bác ái bốc vác hùng hục như thế, vậy mà đêm hôm nay từ bà cụ 70

đến cậu bé 17, tất cả đều múa rất nhịp nhàng, điệu nghệ với bài vũ cử điệu mở màn "Tâm Điểm Yêu Thương" và bài kết "Con Đường Giêsu" Những màn múa Lân đẹp mắt làm các em say mê theo dõi. Những màn giao lưu của Chú Cuội, chị Hằng với những diễn viên nhí thật hóm hỉnh, dễ thương. Có cả màn ảo thuật hấp dẫn hồi hộp của một thành viên từng là chứng nhân lòng Chúa thương xót. Giáo xứ Long Mỹ chỉ có vồn vẹn 30 thiếu nhi mà có tới 10 tiết mục với đủ sắc thái thật vui thật hay, đâu kém gì dân thành phố!

Có điều lạ lùng là dù bất cứ tiết mục nào, người MC linh mục vẫn đưa được về chủ đề Tín Thác và Lòng Thương Xót một cách rất tự nhiên thoải mái không gượng ép.

Dường như lòng thương xót nằm trong khí huyết, trong tận sâu thẳm trái tim của người MC, cho nên bất cứ việc gì, mục gì, làm gì, hoàn cảnh nào... ông cũng có thể nói kết đến lòng thương xót Chúa được.

Trước khi "phá cỗ Trung Thu" phải làm phép bánh Trung Thu và ban phép lành cho cộng đoàn tham dự. Lòng đèn được thắp sáng lên. Bánh cầm trong tay. Các em tung tăng ra về dưới ánh trăng miền quê thôn dã trong tiếng trống Lân các tưng vui tai.

Một hình thức truyền giáo thiết thực bằng hành động. Một cách thức loan truyền Lòng Thương Xót Chúa qua việc thực hành lòng thương xót. Những việc làm của thiện nguyện Tín Thác trong gần một tháng qua ở nhiều giáo xứ, giáo hạt trong giáo phận Vĩnh Long cũng như các vùng miền khác trong cả nước, khi đi đến tận nơi thăm hỏi, chia sẻ, sinh hoạt, trao **“Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót”** đã thay cho bao nhiêu bài thuyết trình lý thuyết suông về lòng thương xót. Những lao đao vất vả, cơ cực, tủi nhục, oan khiên, hiềm thù ghen ghét trong hành trình này làm cho lời rao giảng càng thêm ý nghĩa và có giá trị trước mặt Chúa.

Có mấy ai biết được Đêm "Trăng Tín Thác" hoành tráng như thế mà chương trình chỉ mới làm xong lúc 12 giờ đêm, trước lúc khởi hành 4 tiếng! Tập dợt 2 tiếng trước lúc trình diễn.

Có mấy ai biết được chương trình văn nghệ Trung Thu với sân khấu đèn màu như chuyên nghiệp và các tiết mục đặc sắc như thế mà đội ngũ chỉ có 30 em thiếu nhi với 60 thiện nguyện tín thác phục vụ cho 1000 người.

Có mấy ai biết được hành trình 30 ngàn “Bánh Trung Thu-Quà Tặng Lòng Thương Xót” khởi đầu chỉ là con số 0 to tướng. Không một đồng tiền, không nhà tài trợ, không kêu gọi đóng góp, không thông báo lạc quyên, không quảng cáo hô hào. Ấy thế khi tàn tiệc vẫn còn dư được "một thúng đầy"!

Có mấy ai ngờ được chương trình đêm "Trăng Tín Thác" dành cho thiếu nhi vùng quê mà lại được Đảng Bản Quyền quan tâm đến tận nơi thăm hỏi khích lệ, không những thế mà Cha Giám Quản và cha Cố Vấn tòa giám mục Vĩnh Long còn quỳ giang tay lần chuỗi Lòng Thương Xót với nhóm thiện nguyện Tín Thác!

Có mấy ai biết được?

Có mấy ai ngờ được?

Tín Thác đi, rồi sẽ biết, rồi sẽ thấy...

Vầng Trăng Tín Thác cứ mãi tròn, sáng, đẹp trong
Lòng Chúa Xót Thương...

Long Mỹ
Trăng Tín Thác 2015

Công tác Mùa Trung thu 2015 –
Nhóm Thiện Nguyên Tín Thác

TRÒN VẠNH MỘT MÙA TRĂNG TÍN THÁC

1- Lá thư gửi từ Draysap- Krôngana- Daklak

Cha và các cô chú, anh chị thiện nguyện Tín Thác yêu quý!

Con viết thư này từ buôn làng xa xôi của con, mà với cha và các cô chú anh chị thì con rất vui được ghi địa chỉ rõ ràng : Làng phong Eana - xã Draysap - huyện Krongana – Daklak.

Năm nay con học năm thứ hai Đại Học Sư Phạm, không bao giờ con giới thiệu với bạn bè địa chỉ của con. Mỗi dịp hè hay Tết con thường thu xếp thật nhanh, ra bắt xe về quê ngay để tránh các bạn bè hỏi han. Con sợ bạn nào đó nổi hứng muốn về Tây Nguyên quê con chơi. Thật sự là con sợ hãi...

Cha ạ, cứ bảo xã hội thăng tiến, bệnh phong bị không chế rồi, bệnh ấy không lây, nhưng làm sao mà xóa cho sạch những thành kiên, kỳ thị và xa tránh...

Làng phong quê con, cho đến bây giờ vẫn có gần trăm bệnh nhân nặng sống ở nhà dài do các nữ tu chăm sóc, vẫn có hàng mấy chục trẻ em mồ côi là con của những bệnh nhân phong qua đời bỏ lại.... Nhớ năm ngoái khi có đoàn khách phi chính phủ tìm về làng, không một taxi nào nhận chở khách vô, chính các sơ các thầy phải tìm phương tiện xe ôm, xe thô do chính bà con trong làng đi đón khách.

Thu năm nay, con tranh thủ về chính buôn làng của con thực tập. Con cũng ước ao ra trường sẽ quay lại đây, chính làng phong Eana đau khổ của con, phụ các sơ dạy chữ cho đám nhỏ.

Và con đã may mắn, đã hạnh phúc xiết bao, khi được lạc vào một mùa trung thu tròn đầy, rực rỡ yêu thương, rực rỡ niềm tin từ hai chữ đơn sơ: Tín Thác!

Khi con về bản làng, thấy không khí khác hẳn, thấy có một cái gì đó khắp khởi vui mừng, thấy có cái gì đó thật là tất bật. Con lạ lắm, vì thấy mấy bác phụ việc trại phong chạy qua chạy lại, ý ới gọi nhau, túm một bác hỏi

thăm, bác bảo: "Con về rồi đấy à, vậy chuẩn bị phụ các bác một tay, có một cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác gửi **"Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót"** cho trẻ em và bệnh nhân nặng làng phong mình con ơi, mừng quá!"

Mừng thật cha ạ, bởi cái làng phong của con heo hút quá chừng, lâu thật là lâu mới có khách ghé thăm, và khách ghé đúng mùa Trung Thu thì quả là... mơ ước!

Bởi vì, chớp bể mưa nguồn, mưa thì buôn làng con cũng đón sớm hơn đồng bằng. Trung Thu ở đây rừng núi mờ

sương, mưa sụt sùi, bóng các bệnh nhân phong bó gối nhìn mưa thấy mà não ruột.

Mỗi khi con ghé nhà dài thăm các cô chú bệnh nặng, ghé cái tủ thuốc cũ kỹ nghèo nàn của các sơ thấy xót cả lòng, lo cho bệnh nhân sức khỏe đã đành, còn cái mặc cái ăn, còn gánh nặng mấy chục em mồ côi... Sao có thể đòi hỏi nơi các sơ nhiều hơn đây, quà Trung Thu ư, xa xỉ quá!

Vậy mà khi xe hàng của Tín Thác ủy thác tới nơi, niềm vui thật sự vỡ òa ra. Từng thùng bánh thơm vuông vắn có nhãn hiệu sản xuất với hàng chữ đỏ "Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót", lại thêm một thùng quà khác mà người chuyển hàng bảo là rất đặc biệt.

Vâng phần quà đặc biệt ấy con được hạnh phúc mở ra, là Tập San "Nhờ Mẹ đến với Chúa", CD bài giảng, và máy nghe 500 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha và cộng đoàn gửi để làm vui nỗi buồn của bệnh nhân chỉ còn biết hướng tới Chúa bằng thân xác liệt lào trên giường bệnh.

Con cũng được vinh dự khi run run bật nút cái máy nghe giảng, để bệnh nhân dẫu trẻ, già, đau ít, đau nhiều lắng đi cùng nhau nghe một đoạn bài giảng về Lòng Thương Xót hải hà của Chúa.

Đám trẻ con thì khác hẳn, ánh mắt chúng sáng ngời hướng tới những thùng bánh thơm phưng phức.

Trẻ con không biết nói lời cảm ơn sáo rỗng trịnh trọng nặng hình thức, nhưng những ánh mắt rạng rỡ, nụ cười thật tươi hồn nhiên, tay cầm chiếc bánh không dám đưa lên miệng cắn sợ hết, những bàn chân lon xon chạy giáp vòng kia hơn mọi lời cảm ơn!

Rất tiếc, con phải về trường, không kịp cùng các sơ chung tay buổi đại tiệc trăng Tín Thác của bệnh nhân và trẻ thơ làng phong Eana. Nhưng bước chân con lần này rời buồn làng sao thấy nhẹ nhõm, không quá mặc cảm về thân phận của

mình. Ước chi sau này trở lại buôn làng, ngoài bốn phận một cô giáo, con khoác lên mình chiếc áo đỏ thiện nguyện Tín Thác, mang yêu thương từ Lòng Chúa Thương Xót đến với các em của bản làng con, tiếp cho chúng niềm vui, niềm tin, sự trong trẻo của một vầng trăng Tín Thác không hề có một cách ngăn phân biệt. Trong Lòng Thương Xót Chúa, làm gì có phân cách, phân biệt, thành kiến, loại trừ, tị hiềm, ganh ghét, đố kỵ không cha?

*Cao Nguyên
Trăng Tín Thác 2015*

2- Lá Thư viết vội của một người cha nơi vùng chè Thái Nguyên miền Bắc

Xin chào cha linh hướng và nhóm Thiện Nguyện Tín Thác

Chiều nay sau khi đi làm từ tận một giáo xứ nghèo nơi tỉnh Thái Nguyên xa xôi, về nhà thật sự đã rất mệt, cha và cộng đoàn cũng đã biết nghề hái chè thế nào mà. Mang tiếng là cảnh vẽ, công việc nhẹ nhàng tí mĩ, tưởng chỉ dành cho những bàn tay phụ nữ nhẹ nhàng, nhưng khi làm mới biết, nghề hái chè cực khổ và nhọc nhằn thế nào!

Vậy mà chiều nay vừa bước vào nhà, con nghe tiếng thằng con trai 10 tuổi hát líu lo, nhảy múa khắp nhà, chưa từng reo vui phấn khởi như thế bao giờ. Mẹ cháu mất từ lúc cháu còn nhỏ, một tay con nuôi cháu. Lớn lên thiếu tình thương của mẹ, tính khí nó cũng hay cộc cằn, nhiều khi con bắt lực trong

việc dạy dỗ nó. Đứa con trai nhỏ tính tình bướng bỉnh đấy, đi làm về con vẫn thường phải nhắc nó tắm rửa, học bài. Nó vẫn phụng phịu với con, dù không cãi lại. Cuộc đời nó đã thiệt thòi vì không có bóng dáng mẹ. Con là một người có Đạo, nhưng cuộc sống khắc nghiệt, gà trống nuôi con thật là vất vả. Nhiều khi đêm về nhìn lên tượng Chúa chịu đóng đinh trên cây thánh giá chỉ dám cầu nguyện âm thầm. Mong cháu luôn khỏe mạnh bình an trong tay Chúa.

Thế mà hôm nay, con thấy con trai con chạy ra ôm chầm lấy con, miệng không ngớt những lời dễ thương: *"Bố đi làm mệt không? Hôm nay con làm bài xong, tắm sạch sẽ. Chút nữa bố con ta cùng nhau sẽ tắm bánh ngon này, ăn mừng ngày lễ có ông trăng tròn!"*

Ngạc nhiên lắm. Tỷ tề ôm cháu một hồi. Cháu bảo hôm nay cô cho về sớm, các bạn rủ nhau lên nhà thờ nhận bánh. Cháu cũng vì sự rủ rê của chúng bạn (*thật may, là một sự rủ rê hữu ích!*) đến nhà thờ để được nhận bánh, cũng ngỡ chỉ là tấm bánh làm vui lòng trẻ con trong giây lát mà thôi. Nhưng tấm bánh ấy không chỉ là của ăn thoáng chốc. Cháu kể lại cháu đã gặp những anh chị mặc áo đỏ rất dễ thương. Hỏi ra con mới biết đó **"Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót"** từ Sài Gòn của cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác gửi ra. Nhóm cầu nguyện LTXC ở đây đã "mượn" hình ảnh các anh các chị nhóm thiện nguyện Tín Thác làm buổi trao quà thêm xôm tụ (*Cháu nói không rõ, con phải hỏi mãi mới biết đó là nhóm thiện nguyện Tín Thác*). Khi biết con trai con mồ côi mẹ từ bé, các anh chị không chỉ tặng quà, mà còn dẫn cháu ra một góc tử tế thăm hỏi. Thằng bé của con khi kể đến đoạn này nó đã khóc. Nó bảo: *"Con đâu thích bướng bỉnh. Con đâu thích bị bố mắng. Chỉ vì lên lớp nhiều bạn vô ý cứ chọc vào nỗi đau. Con mới đâm ra chán ghét như thế!"*

Tấm bánh của Lòng Thương Xót đã tái sinh lại đưa con nhỏ của con. Chẳng tính toán tới giá trị miếng bánh, dù không phải quá lớn lao, nhưng cái tình, cái nghĩa, lòng xót thương của Thiên Chúa nằm trọn trong tâm tình nhóm thiện nguyện Tín Thác đã quan tâm đến con trai con từ tận những điều nhỏ bé như thế.

Niềm tin của con vào Thiên Chúa được thổi bùng lên mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Lúc viết những dòng này, thằng con của con đã ngủ say. Hai bố con đã cùng chia sẻ tấm bánh tâm tình, "Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót" từ phương xa gửi về, tấm bánh chứa đựng điều kỳ diệu làm tâm hồn đứa nhỏ không mẹ hóa ra nồng ấm và thương yêu.

Ngày mai con sẽ gửi bức thư này ra bưu điện đến tay cha và cộng Đoàn. Con cũng sẽ xin về sớm, dẫn con trai của con đi ngắm một vòng phố phường. Thái Nguyên mùa này trời không mưa lại mát mẻ, con sẽ dành thêm nhiều giây phút trọn vẹn cho con trai trong mùa Trung Thu yêu thương này.

Chúng con cảm nhận đậm đà tình yêu của Lòng Chúa Thương Xót qua nhóm thiện nguyện Tín Thác đã quan tâm đến con của con và các em nhỏ nơi đây.

Xin cảm ơn cha và cộng đoàn rất nhiều.

Vùng chè Thái Nguyên
Thu 2015

3- Lời Tâm Giao

Con cảm ơn cha và Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác nhiều. Con đã nhận được quà Trung Thu cha và nhóm gửi qua Sr Hạnh.

Con nhận được 200 bánh Trung Thu và 1 thùng sách Lòng Chúa Thương Xót. Con sẽ gửi đến các em và bà con Buôn làng. Chắc chắn Niềm Vui Trung Thu sẽ lớn gấp bội bởi Tình Chúa và Tình cha quả là ấm áp, luôn quan tâm đến từng

con chiêm xa gần. Chúng con chưa dám ngổ ỷ, nhưng cha đã ân cần, ưu ái, yêu thương. Nguyên Chúa ban tràn dạt tình yêu và Ân Sủng của Ngài trên cha mãi mãi.

Chút cảm nghiệm: *"Tạ ơn Chúa, bởi hôm nay nhận được một cú điện thoại báo tin là quà Trung Thu đã tới buôn làng. đi nhận quà với lòng rạo rực niềm vui khôn tả, bởi thấy lòng Chúa*

quá ư dào dạt. Sống ở vùng sâu vùng xa, ít khi nhận được chiếc bánh Trung Thu chính hiệu. Nhưng hôm nay, Ngài quả là chơi đẹp, vì chưa dám nghĩ tới, cũng chưa có thời giờ để ngổ ỷ, ấy thế mà Ngài đã đi sâu tận con tim cõi lòng con cái để ban cho một cách nhưng không và hậu hĩ.

Vâng, đúng vậy, bởi vì từ ngày được tới phục vụ tại buôn làng, lòng người tông đồ luôn cảm kích trước ân sâu nghĩa tình của Người Cha giàu lòng xót thương, chưa hề có dự án trước, nhưng Ngài đã lo lắng một cách chu đáo, quá lòng người tông đồ mong ước.

Biết lấy gì đền đáp vì muôn vàn ơn phúc Ngài đã tuôn đổ trên con tim bé nhỏ, bất xứng đầy tội lỗi. Người Tông Đồ chỉ biết lặng thinh, nguyện cầu, xin ơn Thánh Linh dạy cho biết cách đáp trả Tình Yêu, từ Lòng Chúa tuôn chảy cách lai láng trên những tâm hồn bé nhỏ..."

Cảm nghĩ rất ư mộc mạc, nhưng chân tình...

Vâng, thú thật con không biết viết, và rất ngại chia sẻ, vì ngay từ ngày còn thơ bé, điểm văn của con luôn ở mức dưới

trung bình. Hiện tại con làm được gì không phải là do công con, nhưng tất cả Chúa đã làm trong con và làm thay con.

Con kính cảm ơn và nguyện chúc cha được sớm toại nguyện, để phục vụ và rao giảng Lòng Chúa Thương Xót cho muôn người .

*Nữ Tu Maria Têrêsa Nguyễn Thị Đức
Dòng Nữ Vương Hòa Bình- Daklak*

4- Ghi nhận của một thiện nguyện viên Tín Thác Giáo Phận Vĩnh Long

"Hòa vào niềm vui năm Thánh Lòng Thương Xót sắp đến, nhóm thiện nguyện Tín Thác đã dẫn thân trong hành trình thăm viếng, tặng **"Bánh Trung Thu- quà của Lòng**

Thương Xót" cho con em gia đình có hoàn cảnh khó khăn thuộc nhiều giáo xứ nơi miệt Đồng Bằng Sông Cửu Long.

Đã lâu lắm rồi, các em thiếu nhi nơi đây qua những mùa Trung Thu buồn bã, chỉ biết thèm thuồng nhìn đám trẻ con phố thị ăn những cái bánh Trung Thu thơm ngon. Năm nay các em được các anh chị thiện nguyện đến tận nơi sinh hoạt ca hát tặng lồng đèn và trao tận tay các em niềm vui trẻ thơ dịp tết trung Thu đó là **"Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót"**.

Từ sáng sớm Chúa Nhật 13-9-2015, các em đã tề tựu nơi sân nhà thờ Cái Tắc - GP Vĩnh Long. Nhóm thiện nguyện Tín Thác đang vui vẻ chờ sẵn chào đón các em, mặc dù các anh chị mới trải qua một chuyến đi xa từ tận Sài Gòn lên đây.

Các em ai cũng quần áo xúng xính, nhìn các em tung tăng thấy mà thấy thương, bộ quần áo các em đi lễ cũng là bộ đồng phục đi học hằng ngày. Gia đình nghèo, cha mẹ làm lụng nơi ruộng lúa địa tôm cả ngày quần quật mới đủ ăn, cố hết sức mới lo cho các em đi học được thì có dư dả gì đâu mà sắm sửa áo quần đẹp xúng xính đi lễ hội Trung Thu, thêm lồng đèn bánh trái, của đâu mà xa xỉ vậy!

Những bà mẹ nghèo đi cùng các em hôm nay nhận **"Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót"** đều có chung tâm trạng vui tươi phấn khởi. Chị Trần Thị Thu Thủy một phụ huynh cho biết con gái của chị khi được thông báo hôm nay có ngày hội Trung Thu ở nhà thờ, cháu vui lắm, điện thoại từ rất sớm, cứ luôn miệng nhắc mẹ đi nhanh cho kịp, chỉ sợ đến nơi đã tan hội mất rồi!

Hòa trong tiếng nhạc Trung Thu rộn ràng, là những bài ca ngợi Thiên Chúa, vui Trung Thu có Chúa bên mình. Các em cầm đèn Trung Thu trong tay, ca hát múa nhảy với cha sở, các sơ, các thầy và nhóm thiện nguyện Tín Thác. Tất cả dường như đã trở nên trẻ thơ. Hồn nhiên ca hát nhảy múa vui cười. Cha sở làm phép bánh rồi các em lần lượt đến nhận bánh Lòng Thương Xót. Không chỉ trẻ thơ, mà mọi người tham dự đều rộn ràng hạnh phúc. Tấm Bánh Thương Xót mùa Trung Thu mang ý nghĩa hạnh phúc như thế đó..."

Trích lại một chút thư tín, điểm lại một chút thông tin, cho thấy sức lan tỏa của hành trình thăm viếng tận nơi, trao tặng **"Bánh Trung Thu- quà của Lòng Thương Xót"** của nhóm thiện nguyện Tín Thác trong Mùa Trăng Tín Thác, thực sự đã tròn vẹn, lung linh niềm vui, tràn đầy ân tình Lòng Chúa Xót Thương.

Trăng Tín Thác
2015

trăng thơ tháng mười

CHUỖI YÊU

Bước đời lâm lũ, xót xa
Nghe lòng hiu quạnh, trầm tư sớm chiều
Hồi chuông đánh thức giấc sâu
Bồi hồi sám hối nhói đau cõi lòng
Lửa nào cháy nóng rực hồng
Đêm ngày thiêu đốt giữa vùng ăn năn
Hương tâm khát vọng hồng ân
Sợi dây tội lỗi trói chân con này
Xin Thiên Chúa xót thương hoài
Xin Mẹ nguyện giúp cầu thay tội đồ
Đời con một chuyến đam mê
Xin dẫn con về nẻo chính, đường ngay
Tháng Mười xin Mẹ dắt tay
Dẫn con về gặp Chúa ngay tức thì
Kẻo con chết giữa đam mê
Xin thương hướng dẫn nghĩ suy từ đầu
Từng ngày từng hạt ưu sầu
Xin thương kết lại Chuỗi Yêu mặn nồng
Mai Côi – Vui, Sáng, Thương, Mừng
Đời con xin được kính dâng trọn niềm

Chứng Nhân LTX tại Hải Ngoại

KINH THÁNG MUỖI DÂNG MẸ

• Dallas-Texas USA

Con là Theresa Trần Thị Kim Hoa ở Dallas - tiểu bang Texas USA. Con đã được ơn Chúa thương và ban tặng cho con nhiều hồng ân một cách lạ lùng. Cách đây 6 tuần trở về trước, cuộc sống con gần như đã hoàn toàn rơi vào vũng lầy. Gia đình xào xáo, tiền bạc không có, con cái trở tính, trí nhớ giảm dần, ba và em gái bị bệnh. Tất cả mọi sự khốn khó dồn dập đổ trên con. Có nhiều lúc tuyệt vọng chán nản, con đã suy nghĩ, tìm con đường chết để giải thoát.

Tình cờ con lên mạng internet vào trang web muoichodoi.info được nghe bài giảng về lòng thương xót của Chúa. Con đã nghe những bài giảng của cha hết đêm. Rồi con email xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con là con chiên lạc đàn đã sống xa Chúa suốt 12 năm. Con như Toma, đức tin của con thật là chai đá.

Thật là mâu nhiệm thay! Sau hai ngày cuộc đời con đã hoàn toàn thay đổi. Tâm hồn và thể xác an lành hạnh phúc trong vòng tay nồng ấm và tình yêu bao la của Thiên Chúa và Mẹ Maria.

• **Ung Thư ở Úc**

*Con tên là Hoàng Đình Trí, hiện đang sống bên Úc.
Nay con xin được làm chứng cho lòng thương xót Chúa
đã thương chữa lành bệnh con.*

Vào ngày đầu năm 2013 con phải vào bệnh viện cấp cứu. Nguyên bên trái mặt của con bị tê mất cảm giác. Miệng bị giật méo qua một bên không kiểm soát được phía bên trái, nên ăn vào là bị rớt ra. Bác sĩ xét nghiệm mãi vẫn không tìm ra bệnh. Đến ngày thứ hai bác sĩ mới kiểm ra bệnh của con, là ung thư thời kỳ cuối của giai đoạn 3. Con được chuyển sang bệnh viện kỹ thuật cao và chuyên trị ung thư. Ở đây con được 35 lần xạ trị và 15 lần hóa trị. Lúc này người con chỉ còn da bọc xương vì không ăn được gì ngoài ống truyền sữa đưa từ mũi xuống bao tử. Trong lúc cái sống cận kề cái chết, hể nhắm mắt là con thấy toàn ác mộng, thấy ma quỷ, những người quen biết đã chết.

Gia đình con có 1 người em ở Việt Nam. Em con đã được gặp cha và cha đã nhắn: "Cứ yên tâm, cha và cộng đoàn sẽ cầu nguyện cho con". Và em con giới thiệu cho con nghe bài giảng của cha trên internet. Từ đó hàng ngày con nghe những bài giảng trên trang web muoichodoi.info và đâm ra ghiền từ lúc cũng không biết. Con lần chuỗi, cầu nguyện và tín thác mọi sự cho Chúa. Chúa muốn cất con về thì con cũng xin vâng.

Hai tháng sau bác sĩ quyết định tiếp tục điều trị bằng hóa trị ở giai đoạn 2, chia làm 3 lần, mỗi lần liên tục 5 ngày (cả ngày lẫn đêm). Cứ 1 tuần vào thuốc thì nghỉ 2 tuần. Sau khi vào thuốc được 2 lần, khi chuẩn bị vào đợt 3, bác sĩ cho thử máu thì thấy bạch huyết cầu và hồng cầu xuống thấp nên không thể vào tiếp được. Nếu vào tiếp thì cơ thể chịu không nổi phải đi cấp cứu và họ cho thuốc giải thì nguy hiểm hơn.

Sau 4 tuần nữa khối ung thư phản ứng dữ dội giống như hiện tượng lúc ban đầu phát bệnh. Con vào bệnh viện cho các bác sĩ làm lại SCAN (MRI và Pet Scan). Họ yêu cầu 3 tuần sau làm SCAN lại để định chính xác vị trí và mổ. Trong số này có 3 bác sĩ điều trị và 2 bác sĩ chuyên môn nổi tiếng ung thư đầu và cổ của tiểu bang nơi con sống. Trong 3 tuần này con đọc kinh cầu nguyện liên tục, cả gia đình ở Mỹ và VN cũng đều cầu nguyện cho con.

Sau 3 tuần, con quay lại bệnh viện để làm scan và chuẩn bị mổ thì phép lạ đã đến với con. Các chuyên viên scan, các bác sĩ đều ngạc nhiên: khối ung thư ấy đã biến mất. Họ không hiểu tại sao? Họ hỏi con ở nhà có dùng thuốc gì không? (Vì họ nghi ngờ người châu Á dùng thuốc Tàu.) Con trả lời là không dùng thuốc gì cả, chỉ cầu nguyện lòng thương xót Chúa thôi. Khi bác sĩ cho con biết không còn dấu hiệu ung thư, con yêu cầu họ nhắc lại lần nữa vì không tin vào tai của con, sợ con nghe lầm chẳng. Họ nhắc lại lần nữa là "Anh đã hết bệnh, 3 tháng nữa tái khám lại".

Bước ra khỏi bệnh viện, người con cứ như bay bổng, vội vàng vào lấy xe. Con hét lên: “Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa!” Con hét lớn đến nỗi người chạy xe song song phải nhìn qua. Con tạ ơn Chúa suốt quãng đường về nhà. Con sẽ làm chứng trước cộng đồng khi con có dịp về VN.

• New York-USA

Con tên Phạm Thanh Hiếu, 33 tuổi, đang sống ở New York bên Mỹ. Hôm nay con gọi phone cho cha và được gặp cha, con rất mừng và hạnh phúc. Con cảm ơn cha đã đem con trở về với Chúa, giúp con sống tốt hơn qua những bài giảng về lòng Chúa thương xót của cha.

Năm 2011 con về Việt Nam, lần đầu tiên con đến nhà thờ Chí Hoà, lúc đó con vẫn chưa biết đến Lòng Thương Xót

Chúa là gì. Con nhớ trước khi tham dự thánh lễ con đã đến tòa giải tội, con nói với cha rằng con là người có Chúa, nhưng con chưa tin vào Chúa, và cha có nói với con: “*Cầu xin Chúa cho con được yêu mến Chúa bằng một tình yêu chân thật*”. Từ ngày đó con biết đến Lòng Thương Xót Chúa. Cuộc sống đạo của con bắt đầu thay đổi, con không bỏ lễ Chúa nhật nữa. Mỗi ngày trước khi đến chỗ làm con đều ghé qua nhà thờ đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa. Thế nhưng con không biết lần hạt Lòng Thương Xót Chúa, con chỉ biết đọc Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng, Kinh Tin Kính và chuỗi Thương Xót thôi. Ngày nào cũng vậy, con biết đó là ơn Chúa đã ban cho con rồi, con cảm ơn Chúa.

Bây giờ con biết lần hạt chuỗi Lòng Thương Xót Chúa rồi. Con còn siêng năng lần Hạt mân côi nữa. Con cảm nhận con được bình an trong Chúa và Mẹ Maria.

Con nói với cha một chút về con. Gia đình con là Công giáo, con không sống chung với gia đình 20 năm rồi, và cũng khô khan nguội lạnh lắm lắm. Cha mẹ con có nhắc nhở nhưng hình như con không nghe. Bây giờ, con biết tìm về với Chúa là hạnh phúc. Nhiều lần nghe cha giảng, con thấy mình nhiều tội lỗi lắm, nước mắt con cứ tuôn rơi, trong lòng con rất cảm động, xót thương anh chị em mình.

Cảm ơn cha đã đem Chúa đến với con và mọi người. Con luôn cầu nguyện cho cha dồi dào hồng ân Chúa và vâng theo thánh ý Chúa.

Phạm Thanh Hiếu- New York USA

• ***Thai Nhi Bệnh Tim ở Cali USA***

Thưa cha, con là Cao Hoàng Yến, ở Cali USA. Con biết đến Lòng Thương Xót Chúa và lời giảng của cha thật tình cõ. Lúc đó, con mang thai gần 5 tháng, lúc siêu âm bác sĩ phát

hiện thai nhi không bình thường ở tim và họ cũng nghi ngờ thai nhi bị nhiễm sắc thể, giống như bệnh down.

Khi nghe họ nói, con như kẻ điên dại, thật tình lúc đó con vẫn chưa nghĩ đến Chúa để cầu xin. Họ hẹn con quay trở lại để lấy nước ối, nhưng con quyết định lấy tại chỗ không cần quay lại, về đến nhà con kể lại mọi chuyện cho gia đình nghe.

Thấy con tuyệt vọng đau khổ, dì con bên Việt Nam gọi điện sang an ủi và kêu con gọi điện cho cha Trần Đình Long ở Việt Nam giảng về Lòng Thương Xót Chúa. Dì con nói, rất nhiều người nhờ vào lời cầu nguyện của cha và cộng đoàn dân Chúa, họ đã tin tưởng và được chữa lành. Lúc đó, con mới gọi điện cho cha, kể cho cha nghe tất cả mọi chuyện, chẳng biết cha có nhớ không? Lúc đó cha nói để cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho con của con.

Sau đó một tuần con nhận được kết quả thử nước ối là rất tốt, không có bệnh down, chỉ bệnh tim bẩm sinh thôi. Vậy là Chúa đã nhận lời những kẻ cầu xin và tin vào Ngài. Từ đó trở đi, mỗi tuần cứ vào ngày Chúa Nhật vợ chồng con cùng đi cầu xin Đức Mẹ, đọc kinh xin Mẹ cầu bầu Chúa ban cho con và thai nhi được bình an. Mọi chuyện diễn ra tốt đẹp cho đến ngày con sinh.

Cũng phải nói thêm, thời gian sau này con được chuyển lên bệnh viện lớn để theo dõi thai phụ có con bị tim bẩm sinh. Khi gặp bác sĩ chuyên khoa, họ khuyên con nên phá bỏ thai vì sinh ra rất khó nuôi. Họ nói cho con nghe từng giai đoạn, sau khi sinh một tuần phải giải phẫu, rồi đến 3 tháng sau phải giải phẫu thêm lần nữa, và cuối cùng phải thay tim trước 4 tuổi. Họ nói thêm, tim của con con rất phức tạp, khó mà vượt qua 2 cuộc giải phẫu. Thế nhưng, con là người Công giáo và Giáo hội không cho phép bất cứ ai cướp đi mạng sống của kẻ khác ngoài Thiên Chúa.

Nói thật với cha, lúc đó con rất lưỡng lự, cũng may được gia đình an ủi động viên cứ để tự nhiên cho bác sĩ cứu chữa, còn phúc phần thì để Thiên Chúa lo liệu. Vậy là con quyết định giữ lại đứa bé, không nghĩ tới việc phá bỏ thai nữa. Hằng ngày, cứ vào đúng 3 giờ chiều, con đọc kinh van nài Lòng Chúa Thương Xót. Chúa đã lo liệu ban cho con những gì con cầu xin, ngay cả việc khi con đau bụng chuyển dạ, Chúa cũng đã ban ơn cho con "vượt cạn" rất nhanh.

Thời gian con nuôi cháu quả là thử thách đầy gian khổ. Có những lúc tưởng như Chúa đã cất cháu về, nhưng đó chỉ là sự thử thách của Chúa với vợ chồng con. Một năm đầu thật là khó khăn, nếu không nghĩ đến hoa quả Chúa ban cho vợ chồng con, thì chắc là con không vượt qua được. Cháu nuôi rất khó, bác sĩ chuyên khoa phải theo dõi chế độ ăn uống. Cháu không biết tự bú, phải dùng dây rút vào mũi để truyền sữa và uống thuốc. Những đêm cháu quấy khóc, con khó chịu bức mình, nhưng mẹ con khuyên không được buông xuôi, phải cố gắng vượt qua, nếu không Chúa sẽ lấy đi những gì mình không đón nhận. Từ đó, mỗi lần gặp khó khăn con lại kêu cầu “Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót con, và ban cho con vượt qua mọi khó khăn”, thế là cháu nuôi dễ hơn.

Khi cháu được 14 tháng, mỗi tuần con đều mang cháu đến làm quen với tượng Đức Mẹ, dạy cháu hôn chân Đức Mẹ và tập làm quen với hình ảnh và tượng Chúa treo trong nhà.

Cha ơi, giờ đây cháu đã được 22 tháng, mỗi lần thấy tượng Chúa hay Đức Mẹ đều chỉ tay muốn ai đó bế lên để hôn và lấy tay đụng vào Chúa và Đức Mẹ, rồi để lên đầu hay tim, chỗ đã giải phẫu. Nhờ ơn Chúa, Đức Mẹ cùng Thánh Giuse, giờ đây cháu rất khỏe mạnh, nhìn vào chẳng ai nghĩ cháu bị tim bẩm sinh vì cháu rất năng động, phá phách như bao đứa trẻ khác. Cha ơi, chồng con là người ngoại đạo, rất cứng đầu,

con khuyên mấy cũng không chịu theo đạo, xin cha cầu nguyện cho chồng con sớm nhận biết được Thiên Chúa.

Mỗi lần rủ đi viếng Đức Mẹ không biết anh có tin hay không nhưng anh rất vui vẻ đi. Bây giờ có đang mang thai đứa thứ 2 và sinh vào cuối năm này. Con mới kiểm tra, kết quả rất tốt và đó là do Thiên Chúa ban cho.

Con nhận được rất nhiều hồng ân từ Thiên Chúa. Cha ơi, không biết con có tham lam hay không, mỗi lần đi lễ hay đọc kinh con đều xin “Lạy Chúa, nếu đẹp lòng Chúa xin Chúa cho con của con được bình an, sau này được Chúa chọn làm tông đồ của Chúa đi khắp nơi rao giảng và làm chứng cho Ngài, vì nhờ ơn Ngài con mới được như ngày hôm nay”. Con đặt tên thánh cho cháu là Phêrô, “nghĩa là đá, trên đá này Thầy sẽ xây Hội thánh của Thầy.

Lời cuối, con chúc cha được mọi ơn lành của Chúa. Xin Chúa ban cho cha mọi sự sáng suốt để cha tiếp tục con đường phục vụ cho Chúa. Con đã từng hứa với Chúa rằng là khi cháu được 3 tuổi con sẽ mang cháu về gặp cha và kể cho cha nghe mọi chuyện và làm chứng cho Chúa.

Con - Cao Hoàng Yến
<yencao1984@yahoo.com>

Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

CHUỖI KINH DÂNG MẸ LÒNG THƯƠNG XÓT

• Giáo Phận Xuân Lộc

Con là Giuse Nguyễn Minh Tuấn, thuộc Giáo Phận Xuân Lộc. Hôm nay con gửi email cho cha để làm chứng cho Lòng Thương Xót Chúa.

Con biết đến Lòng Thương Xót Chúa vào tháng 6/2012 qua cuốn Tập San "Nhờ Mẹ Đến Với Chúa" mà cha xứ gửi cho gia đình con. Khi đọc xong, con thấy mình tội lỗi quá. Trước đây con khô khan nguội lạnh lắm dù gia đình con là đạo gốc. Con chỉ biết sống và nghĩ cho mình. Khi đọc xong Tập San, con muốn đi nhà thờ để cầu nguyện.

Lúc đó con mới lấy vợ được mấy tháng. Vợ con đang mang thai, nhưng ốm yếu. Khi đi siêu âm, bác sĩ nói chắc là khó sanh vì không có sức khỏe. Con lo lắm vì lúc đó con thiếu nợ gần 40 triệu gồm cả tiền lời, nếu sanh mổ thì con không có tiền để lo cho vợ con. Vậy là con cầu nguyện xin Chúa xót thương con người tội lỗi và yếu đuối. Chúa đã nhận lời con. Vợ con đã sinh em bé được mạnh khỏe, sinh tại trạm xá, vì con ở vùng sâu vùng xa không có bệnh viện, chi phí chỉ hết 1 triệu thôi.

Sau đó Chúa giúp con làm ăn buôn bán được tới giờ. Bây giờ con dành dụm trả được gần hết nợ rồi. Trước khi đến với lòng Chúa thương xót con buôn bán ế ẩm, có khi một ngày chỉ kiếm được có 10000 đồng. Con tính bỏ nghề, đi làm mướn, để có tiền lo cho vợ con. Sau khi đến với lòng Chúa thương xót, con đã được Chúa xót thương. Mặc dù con khô khan nguội lạnh, tội lỗi, yếu đuối, bỏ Chúa nhiều năm, nhưng

Chúa vẫn thương xót con. Chúa vẫn thương xót ngay cả khi con vấp ngã.

Khi được cha rảy nước thánh ban phép lành, con cảm nhận như có một luồng điện chạy vào người con, làm con tỉnh ra, con thấy bình an nhiều lắm. Khi ra về, con phải quá giang xe, xe không còn chỗ, con phải ngồi dưới sàn xe, nhưng con không thấy mệt. Từ sáng đến tối không ăn uống gì nhưng con vẫn không thấy đói. Từ đó trở đi, con không bỏ một bài giảng nào của cha, ngày nào con cũng nghe trên web muoichodoi.info và cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót.

Con cảm nghiệm được Chúa yêu thương con lắm. Ôn lớn nhất Chúa ban cho con, đó là nhận biết và quay trở về với Lòng Thương Xót Chúa. Xin cha cầu nguyện cho con vững lòng tin vào Chúa, và thêm sức để con vác thập giá mình hằng ngày mà theo Chúa cho nên.

*Con Giuse Nguyễn Minh Tuấn
nguyentuanmobile2013@gmail.com*

• **Giáo Phận Sài Gòn**

Con tên là Lâm Thúy Hà, năm nay 36 tuổi. Con lấy chồng và ở nhà chồng tại quận 3, thuộc giáo xứ An Lạc. Con không phải là người Công Giáo, con theo đạo Tin Lành. Gốc con cũng không phải là đạo Tin Lành mà là Phật Giáo, nhưng con được ơn Chúa và được Chúa chọn làm con cái Người. Con rất thích đạo Công Giáo vì thánh lễ uy nghiêm, và hơn hết là có Chúa Giêsu yêu thương con vô điều kiện.

Lúc con mang thai được 32 tuần, tính ra tháng thì chưa được 8 tháng, nhưng lúc đó hàng xóm ai nhìn cũng nói là con sắp sinh rồi vì bụng to và xệ lắm. Ngày khám thai, con đi không nổi, phải bợ cái bụng mới đi được. Bác sĩ nói con có nguy cơ sinh non, lúc đó em bé mới có 1kg9 thôi.

Bác sĩ bắt con phải nằm, không được đi đâu hết. Con buồn lắm, vì nếu sinh non thì nuôi rất cực và tốn kém. Em bé sinh non nên phổi rất yếu, phải chích thuốc trợ phổi, một mũi chích là mười mấy triệu đồng, gia đình con làm sao có tiền mà nuôi con như thế. Tiền ăn còn không có, làm gì có tiền chích thuốc, và sức khỏe con cũng không chịu nổi. Con có một người chị sinh non nên con biết việc nuôi bé sinh non cực khổ tốn kém thế nào.

Trong lúc lo lắng hoang mang, con lên mạng tìm tên cha Trần Đình Long và con lần tìm địa chỉ của cha, vì con nghe nhiều người nói về cha. Vô tình con tìm được email của cha, và con viết thư nhờ cha cầu nguyện cho con. Nói chúng lúc đó buồn thì viết vậy thôi, chứ con nghĩ không biết tới bao giờ cha mới đọc thư và trả lời con nữa, vì con nghĩ cha bận lắm.

Thật không ngờ, 1 giờ con gửi email thì 5 giờ con nhận được thư của cha. Đọc thư cha mà con khóc như mưa, vì con biết Chúa nghe lời con cầu nguyện rồi mới nhanh như thế. Cha đã nhận lời cầu nguyện của con và trong thư cha còn cho con số điện thoại, và nói nếu con đi sinh mà không có tiền thì nhắn tin cho cha biết. Con vô cùng cảm động và được an ủi rất nhiều. Thế là con nằm ở nhà nghỉ ngơi, nhưng nói là nằm chứ con đi hoài à, không nằm yên được một chỗ.

Một tuần sau, con đi khám thai lại và em bé lên được 2kg4, người con rất nặng nề và mệt mỏi lắm. Con đi không nổi, ngay cả việc đứng ngồi cũng không yên. Con nghĩ là bây giờ Chúa muốn cho đẻ là đẻ thôi chứ giữ cũng vậy, cho nên con đứng dậy đi luôn không nằm một chỗ nữa. Con đi lung tung, thậm chí đi xe máy, nhưng vẫn không đẻ được!

Hai tuần sau, khi đi khám lại, bác sĩ nói có dấu hiệu sinh nên phải nhập viện, nhưng vào bệnh viện lúc đó cũng không đẻ, con cũng không đau đớn gì. Lúc đó thai nhi được 36 tuần tuổi, nhưng nếu sinh lúc này thì em bé vẫn còn non lắm,

sẽ không tốt cho em bé. Con nằm bệnh viện được 3 ngày thì bác sĩ cho về vì không có đau nên không cho sinh.

Về nhà, con đi như bay, đi lung tung, không nghỉ ngơi gì hết, giặt đồ lau nhà bình thường, nhưng vẫn không sinh được. Lúc đó con rất muốn được sinh để người con nhẹ nhàng vì mệt mỏi lắm, nhưng vẫn không sinh được.

Hai tuần sau, thấy đau bụng, con vào bệnh viện và con phải mổ vì đẻ không nổi. Nằm trên bàn mổ con chỉ cầu nguyện: "Lạy Chúa, xin ban bình an cho con. Con tín thác vào Chúa". Bác sĩ gây mê, nhưng con không bị mê. Bác sĩ tưởng con bị mê rồi, nhưng con chỉ tê cái chân thôi, cái bụng không có tê. Bác sĩ chuẩn bị tiến hành phẫu thuật, nhưng tự nhiên con có cảm giác giống như là bị dao lam cứa vào cái tay. Con nói: "Bác sĩ ơi, đau lắm!" Mà lúc đó Chúa thúc con nói, chứ con chỉ cảm thấy hơi rất thôi, đâu có đau dữ vậy. Bác sĩ kiểm tra lại mới biết con không thấm thuốc mê. May mà lúc đó con kêu lên kịp, chứ nếu không, bác sĩ cầm dao cắt xuống mà người con chưa thấm thuốc mê là con chết liền chứ không thể sống nổi, vì khi phẫu thuật phải cắt tới 6 lớp mới tới em bé. Bác sĩ gây mê cho con, đến 1g30 tỉnh lại, con thấy mình đang nằm trong phòng hậu phẫu.

Lúc đó, con thầm kêu lên rằng: "Lạy Chúa, cảm tạ Chúa vì con của con còn sống!" Em bé được 3kg3, bụ bẫm vô cùng, mẹ tròn con vuông. Hai mẹ con con bình an đến lạ thường. Bây giờ em bé đã được 6 tháng và rất dễ thương, lanh lợi. Để đáp lại tình yêu Chúa dành cho con, con đã đi học giáo lý, và sắp tới 3 mẹ con của con sẽ được rửa tội chung một ngày. Thật là tuyệt vời cha ạ, điều này con đã hứa với Chúa lâu rồi, tuy chưa chính thức là Kitô hữu nhưng mấy năm qua con vẫn cầu nguyện, đi lễ và đọc kinh ở nhà thờ. Con cảm thấy Chúa yêu thương con nhiều lắm vì con không ra gì hết. Cha ơi, con bội tín, tội lỗi vô cùng, nhưng lúc con kêu cầu

Người thì Người vẫn cứu con. Qua đây con cũng xin cảm ơn cha và cộng đoàn đã hiệp ý cầu nguyện cho con lúc bơ vơ lạc lõng và cha đã an ủi con.

Con, Thúy Hà
vuonglam75@yahoo.com

• **Giáo Phận Đà Lạt**

Con tên Maria Phạm Nhật Tâm, ở giáo xứ Lán Tranh, Bảo Lộc.

Trước khi lập gia đình, con đã theo đạo Công Giáo, nhưng con rất ít khi đọc kinh, đi lễ lúc nào cũng mang tâm trạng buồn chán, và chỉ sống theo kiểu thế gian. 10 năm trôi qua, con hờ hợt với Chúa, thế mà Ngài vẫn thương ban cho con rất nhiều hồng ân, mà con đâu có nhận ra để tạ ơn Chúa và quay về với Ngài.

Rồi một ngày kia, con bị cám dỗ phạm tội nặng, không chống lại được. Con cảm thấy việc làm của mình không đúng, và con không thể tìm được bình an, lúc nào cũng lo lắng sợ hãi chính mình.

Thế rồi con được một người bạn giới thiệu về lòng Chúa thương xót, và cho số điện thoại của cha. Con vui mừng vô cùng. Buổi tối đi làm về, con nhắn tin xin cha cầu nguyện. Cha an ủi động viên: "An tâm phó thác vào Chúa..." Lòng con nhẹ vui, và con từ bỏ ý định tội lỗi ấy. Lòng con có Chúa rồi, con vui lắm...

Khi nghe bài giảng của cha, con mê lắm, ngày nào cũng mở nghe. Rồi hàng ngày con đọc chuỗi Kinh Lòng Thương Xót, chuỗi mân côi, có lúc quên thì lại mở sách. Thật lạ lùng, chỉ mới biết có 2 tháng nay, mà Chúa biến đổi con rất nhiều.

Từ đó, con như nai đang khát gặp dòng suối mát. Con học theo những người nhân chứng trong bài giảng, biết chia sẻ

yêu thương mọi người. Hằng ngày con nhặt phế liệu rơi trên đường, gom lại bán đi gửi đi làm bác ái.

Con chỉ là một giáo viên mầm non nghèo, nhưng con nghĩ điều đó không quan trọng. Chúa cần tấm lòng của mình, con cũng gửi được chút ít làm bác ái. Con sẽ cố gắng làm việc nhiều hơn để dành dụm giúp đỡ người khó khăn hơn mình. Được nghe bao nhân chứng lòng thương xót trong bài giảng kỳ diệu quá, như liều thuốc tiên cho tâm hồn mình. Con nghĩ là mình sẽ làm nhân chứng lòng thương xót Chúa không ở đâu xa, chính trong gia đình mình và những người xung quanh mình.

Ôi tình yêu Thiên Chúa biết lấy chi báo đền. Con cố gắng yêu thương học trò của con hơn, không cáu gắt, nhẫn nại chấp nhận khó khăn, vui lòng làm việc thì thật hạnh phúc. Tạ ơn Chúa đã cho con được chạm vào Ngài để thấy cuộc đời này tươi đẹp biết bao, và nhận ra mình sống trên đời có ý nghĩa hơn. Chúa đã cứu linh hồn tội lỗi của con, cho con nhận ra việc làm đúng sai và biết giáo dục con cái yêu thương mọi người.

Con ước mong sao cả gia đình con cùng hiệp nhất đọc kinh mỗi ngày. Xin cho chồng con được Chúa đụng chạm trở về trong tình yêu của Chúa.

Xin Chúa cho cha mạnh khỏe để đi loan truyền lòng thương xót Chúa, cho nhiều người được cứu độ, nhiều người nhận ra Chúa hiện diện trong ta, quanh ta, bên những con người nghèo khó cùng cực.

Đứa con tội lỗi của Chúa

Nhật Tâm

nhattam05091981@gmail.com

• **Giáo Phận Kontum**

Con là Trần Thị Mỹ Lan, 35 tuổi, ở Đak Nong. Khi mang thai cháu thứ hai được 26 tuần tuổi (gần 7 tháng), con đi khám thai ở bệnh viện Từ Dũ, bác sĩ nói thai nhi bị vẹo cột sống do thiếu một đốt sống lưng, sinh ra sẽ bị liệt nửa người và đã gọi hai vợ chồng con vào chỉ định phải bỏ thai. Bác sĩ bắt vợ chồng con phải ký vào hồ sơ là 3 ngày sau phải quay lại bệnh viện để bỏ thai ngay, không được để lâu, vì thai nhi đã gần 7 tháng, khi bỏ thai sẽ nguy hiểm cho mẹ.

Vợ chồng con nghe tin này như sét đánh ngang tai, trời đất như sụp đổ dưới chân. Chúng con đã van xin bác sĩ xem còn giải pháp nào không, nhưng bác sĩ nói không còn giải pháp nào để cứu chữa cả, nếu không tin cứ đi khắp đất nước Việt Nam này thì kết quả cũng vậy thôi. Bác sĩ còn nói, ở nước ngoài không biết chữa được không chứ ở Việt Nam là khó lắm. Thế là mọi hy vọng dù nhỏ nhất cũng không còn!

Là người mẹ mang thai, con cảm nhận rất rõ ràng thai nhi lớn lên từng ngày, sự cử động của em bé, tim thai đập bình thường, như vậy con phải làm sao đây? Trong lúc bối rối, con đã điện thoại từ bệnh viện Từ Dũ về nhà cho mẹ. Mẹ con nói hãy đến nhà thờ Chí Hòa để cầu nguyện đi, nghe nói ở đó có cha Long làm lễ Lòng Thương Xót hay lắm. Thế là vợ chồng con đón xe đến nhà thờ Chí Hòa, đến nơi nhà thờ đóng cửa, vì lúc đó là 4g chiều ngày thứ 2, con loay hoay tìm núi Đức Mẹ để đến cầu nguyện. Con đứng dưới chân núi Đức Mẹ cầu nguyện, khóc rất nhiều và vô cùng tuyệt vọng. Con không biết mình phải lựa chọn như thế nào đây.

Sau đó, vợ chồng con đón xe về nhà, lúc này gia đình động viên, vợ chồng đồng thuận chấp nhận giữ em bé lại cho dù có chuyện gì xảy ra. Lúc đó, mẹ con đưa cho con "CD 20 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót" của cha, và nói con hãy nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện. Con đã nhắn tin và được cha trả lời rằng hãy yên tâm, tin tưởng và phó thác cho Chúa, cha và cộng đoàn cầu nguyện cho.

Nhận được tin nhắn của cha, con như được tiếp thêm sức mạnh và an tâm phần nào. Thế là hằng ngày con sốt sáng nghe bài giảng của cha. Con cảm nhận rõ hơn Lòng Thương Xót Chúa bao la, và phó thác và tin tưởng vào Chúa. Lúc này con chỉ biết bám víu lấy Chúa, và con nói với Chúa tất cả nỗi lòng, nỗi sợ hãi và lo lắng của mình. Con bắt đầu học thuộc chuỗi Kinh Lòng Thương Xót Chúa và đọc thường xuyên vào lúc 3g chiều, đồng thời cầu nguyện rất nhiều lần trong ngày. Cứ mỗi chiều đi làm về, con lại đến dưới chân núi Đức Mẹ để đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa và cầu nguyện.

Khi con mang thai đến tháng thứ 8, có người bạn chỉ cho con đi lễ ở giáo xứ Công Lý, có cha Long làm lễ Lòng Thương Xót Chúa. May mắn thay con gặp cha và được cha đặt tay cầu nguyện cho hai mẹ con. Từ đó, con lại được củng cố thêm sức mạnh và lòng tin vào Chúa.

Đến tháng 12/2014, con đến bệnh viện Từ Dũ để sinh em bé, vì em bé con bị vậy nên bác sĩ chỉ định mổ. Trong lúc chờ sinh cũng như trong phòng mổ, con liên tục cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa. Cuối cùng, Chúa đã nhận lời cầu nguyện của con.

Tạ ơn Chúa! Con đã sinh em bé được mẹ tròn con vuông. Bác sĩ nói em bé bình thường. Vợ chồng con vui mừng không tả xiết. Đến nay con trai con gần 9 tháng rồi, rất lém lỉnh và khỏe mạnh bình thường.

Kể từ ngày cha đặt tay cầu nguyện cho con, con không có cơ hội gặp trực tiếp để báo tin mừng cho cha, mà chỉ nhắn tin thôi. Hôm nay con viết thư này làm chứng về Lòng Thương Xót Chúa. Qua đây, con xin nói với mọi người rằng, Chúa luôn ở cạnh chúng ta, Chúa luôn giang tay che chở hộ phù, cho dù là người có đạo hay ngoại đạo đều được Chúa xót thương. Hãy tín thác vào Chúa.

Con
Trần Thị Mỹ Lan

LỜI KẾT TẬP SAN THÁNG 10-2015

- Linh hồn khôn cực của con không tìm được sự trợ giúp ở đâu ngoài Chúa, ôi Bánh Thánh Hằng Sống. Con đặt trót niềm tin thác của con nơi Trái Tim nhân lành Chúa. Con đang nhẫn nại mong đợi lời Chúa, ôi lạy Chúa. (NK, 1138)

- Chúa cho tôi hiểu các sự vật trần thế thật phù phiếm. Tất cả những gì xem ra vĩ đại sẽ tan biến như làn khói, và không đem đến sự thong dong, nhưng là nỗi ê chề cho linh hồn. Hạnh phúc thay cho linh hồn nào hiểu được những điều này và chỉ chạm một chân xuống cõi đất.

Sự an ủi của con là được kết hợp với Chúa; mọi sự khác đều làm con mỏi mệt. Ôi, con còn phải chịu đựng bao lâu nữa ở chốn khách đây này! Con thấy không ai hiểu đời sống nội tâm của con. Chỉ một mình Chúa hiểu con, Đấng ẩn nự trong tâm hồn con và hằng sống muôn đời. (NK, 1141)

- Lạy Chúa Giêsu, bất cứ Chúa dùng con làm gì, con vẫn luôn luôn yêu mến Chúa, vì con thuộc về Chúa. Có hệ gì nếu Chúa để con ở lại đây hoặc đặt con ở một nơi khác, luôn luôn con vẫn là của Chúa.

Lạy Chúa, chính vì tình yêu mà con đã phó mình cho các định quyết vô cùng khôn ngoan của Chúa, và lạy Chúa, thánh ý Chúa chính là lương thực hằng ngày cho con. Chúa biết những nhịp đập của trái tim con, Chúa biết rằng nó chỉ đập vì một mình Chúa, ôi Chúa Giêsu của con. Không gì có thể làm nguôi ngoai lòng khao khát Chúa nơi con. (NK, 1145)